

ทักษะการเรียนรู้

หลักสูตรสากลสำหรับวัยรุ่น

อายุ 12-14 ปี

Compassion International, Inc.
12290 Voyager Parkway Colorado Springs, CO 80921
<http://www.compassion.com>

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1	หลักการทำข้อสอบ 1 - 9
บทที่ 2	วิธีการตอบคำถามแต่ละประเภท 10 - 15
	บรรณานุกรม 15
ภาคผนวก 1	ประเภทคำถาม 15 - 22
ภาคผนวก 2	แหล่งข้อมูลการเรียนรู้ 23 - 28
ภาคผนวก 3	เครื่องมือการเรียนรู้ 29 - 35
ภาคผนวก 4	แม่แบบกระดานคำศัพท์/รูปภาพ ... 36 - 38
ภาคผนวก 5	ตัวอย่างการเรียนรู้ 39

หลักสูตรสากลสำหรับวัยรุ่น อายุ 12 - 14 ปี

บทที่ 1

เรื่อง หลักการทำข้อสอบ

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถเขียน 5 ขั้นตอนในการทำข้อสอบให้สำเร็จได้
2. สามารถอธิบายวิธีการดูข้อสอบทั้งหมดก่อนลงมือทำได้
3. บอกได้ถึงวิธีการในการเรียงลำดับความสำคัญของคำถามในข้อสอบได้

คุณสมบัติ

คุณสมบัติที่นักเรียนจะได้รับการพัฒนาตามรายการประเมิน 40 คุณสมบัติสำหรับวัยรุ่นประกอบไปด้วย

1. ความสัมพันธ์กับผู้ใหญ่คนอื่นๆ (ข้อ 3)
2. วัยรุ่นเป็นทรัพยากรของสังคม (ข้อ 8)
3. แบบอย่างหน้าที่ของผู้ใหญ่คนอื่นๆ ในครอบครัว (ข้อ 14)
4. ทักษะชีวิตที่เป็นบวกในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน (ข้อ 15)
5. การคาดหวังที่สูง (ข้อ 16)
6. กิจกรรมสร้างสรรค์ (ข้อ 17)
7. ศาสนาในชุมชน (ข้อ 19)
8. เวลาที่บ้าน (ข้อ 20)
9. แรงจูงใจที่อยากจะทำประสบความสำเร็จ (ข้อ 21)
10. ความตั้งใจในการเรียน (ข้อ 22)
11. การทำการบ้าน (ข้อ 23)
12. ความผูกพันต่อโรงเรียน (ข้อ 24)
13. ความรับผิดชอบ (ข้อ 30)
14. ความอดทนอดกลั้น (ข้อ 31)
15. การวางแผน และการตัดสินใจ (ข้อ 32)

16. ความสามารถในการเข้ากับผู้อื่น (ข้อ 33)
17. การแก้ไขความขัดแย้งอย่างสันติ (ข้อ 36)
18. ความรู้สึกถึงควมมีจุดมุ่งหมาย (ข้อ 39)
19. การมองโลกในแง่ดีสำหรับอนาคตของตัวเอง (ข้อ 40)

สิ่งที่ต้องเตรียม

1. **ขนาดของกลุ่ม** : เด็กนักเรียนทั้งห้อง, แบ่งเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 4-5 คน
2. **เวลาที่ใช้ในการสอน** : 45 นาที
3. **วัสดุ / อุปกรณ์** :
 - กระดาน, ชอล์ก
 - กระดาษ, ดินสอ
 - เขียนข้อพระคัมภีร์ไว้ในกระดาษชิ้นเล็กๆ
(ดูข้อพระคัมภีร์ที่จะต้องเขียนได้ใน “ฉิบพลาด! ไม่พบแหล่งการอ้างอิง”)
 - เตรียมท่าทางประกอบสำหรับกิจกรรมการเรียนรู้

หมายเหตุ: ถ้าครูสามารถเตรียมข้อสอบให้เด็กฝึกได้ จะเป็นประโยชน์ต่อเด็กมากเพื่อให้เด็กได้ทดลอง ใช้เทคนิคที่ได้เรียนมา

4. **สถานที่** : ห้องเรียน

ขั้นตอนการเรียนการสอน

ขณะที่เด็กๆ กำลังทำกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนให้ครูเดินไปรอบๆ ห้อง คอยฟังสิ่งที่เด็กสนทนากัน ถ้าเด็กคนไหนดูไม่คุ้นเคยกับบทเรียน ให้ครูลองประเมินดูว่า จำเป็นจะต้องเข้าไปช่วยแนะนำเป็นการส่วนตัวไหม

การนำเข้าสู่บทเรียน:

ขั้นตอนที่ 1. เริ่มเรียนด้วยการให้เด็กจับกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน เตรียมบทเรียนต่างๆ ให้แต่ละกลุ่มได้เรียนรู้บทเรียน ตัวอย่างอยู่ในภาคผนวกท้ายบทเรียน

ขั้นตอนที่ 2. ให้เด็กจัดหมวดหมู่บทเรียนตามประเภทต่างๆ

คำแนะนำ: ตัวอย่างที่ใช้ในบทเรียนอาจไม่เหมาะกับทุกๆ สถานการณ์ ครูสามารถสร้างตัวอย่างใหม่ที่น่าไปใช้ได้จริงและเหมาะสมกับชุมชน และวัฒนธรรมที่ครูอยู่ได้ ขณะที่เด็กกำลังจัดหมวดหมู่บทเรียนต่างๆ ให้เด็กคิดประเภทที่จะจัดหมวดหมู่เองซึ่งเขาต้องอธิบายเหตุผลประกอบได้ด้วย โดยอาจจัดเรียงตามประเภทต่อไปนี้ ตารางเวลา, วิธีจัดเวลา, วิธีท่องศัพท์, ประเภทของการ์ด, ท่องจำ, วิธีการเตรียมตัวอ่านหนังสือ ฯลฯ

ขณะที่เด็กกำลังทำกิจกรรมอยู่ ให้เลือกเด็กสัก 2-3 คนที่เสียงดังมาอ่านข้อพระคัมภีร์ให้เพื่อนในห้องฟัง ให้ครูแจกข้อพระคัมภีร์ที่เตรียมไว้ให้เด็กอ่าน

หมายเหตุ: ถ้าครูอยากฝึกเด็กที่ขี้อายหรือไม่กล้าแสดงออกให้มีความกล้ามากขึ้น ครูสามารถให้เด็กคนนั้นขึ้นมาอ่านข้อพระคัมภีร์โดยที่ครูอยู่ข้างๆ ช่วยเด็กอ่านสักพัก แล้วถ้าเด็กรู้สึกมั่นใจขึ้นจึงค่อยให้เด็กอ่านต่อไปคนเดียว

ขั้นตอนที่ 3. ให้แต่ละกลุ่มแบ่งปันสั้นๆ ว่าแบ่งประเภทบทเรียนอย่างไร (ให้เวลากับเด็กๆ)

กิจกรรมการเรียนรู้

สรุปวิธีการทำข้อสอบ

- ขั้นตอนที่ 1. ครูพูดว่า: “บทเรียนที่เราดูวันนี้ช่วยให้เราเรียนรู้และทำให้เราจดจำข้อมูลได้ รวมไปถึงการเตรียมตัวก่อนสอบด้วย ลองคิดดูสิว่าเด็กๆ อ่านหนังสือมาอย่างหนักก่อนสอบ เตรียมเหลาดินสอ เตรียมโต๊ะสำหรับสอบ พอถึงเวลาที่ครูแจกข้อสอบ เด็กๆ รู้สึกอย่างไร” ให้เด็กๆ บอกถึงความรู้สึกนั้น อาจเป็นคำตอบที่ดีหรือไม่ดี หรือคำตอบตลกๆ ก็ได้ คำตอบที่ได้อาจเป็น:
- ตื่นกลัว
 - อธิษฐานอย่างหนัก
 - เริ่มลงมือทำข้อสอบ
 - ลืมทุกอย่างที่อ่านมาหมด
 - ดูข้อสอบทั้งหมดก่อนเพื่อดูว่าข้อไหนที่ทำได้ก่อน
- ขั้นตอนที่ 2. ครูพูดว่า: “บ่อยครั้งที่วิธีการทำข้อสอบจะช่วยให้เราทำข้อสอบได้ดีขึ้น สำหรับเด็กๆ บางคน อาจจะไม่เห็นผลชัดเจนเท่าไร แต่สำหรับเด็กหลายๆ คน การเรียนรู้สิ่งเหล่านี้ อาจทำให้เห็นผลชัดเจนทั้งผลสอบและความมั่นใจที่เพิ่มขึ้น”
- ขั้นตอนที่ 3. ครูพูดว่า: “เราถูกสร้างมา มีเอกลักษณ์เฉพาะบุคคล แม้กระทั่งฝาแฝดก็ยังไม่สามารถเหมือนกันไปหมดทุกอย่าง เช่นกัน สิ่งหนึ่งที่เด็กอาจจะเหมือนหรือต่างจากผู้อื่นก็คือ เวลาที่เด็กทำข้อสอบ”
- ขั้นตอนที่ 4. ครูพูดว่า: “เด็กๆ ที่ทำข้อสอบเสร็จเร็ว สามารถปรับปรุงผลคะแนนได้โดยการตรวจทาน คำตอบอีกรอบก่อนที่จะส่งข้อสอบ วิธีการตรวจทานงานก็คือ เด็กๆ ต้องอ่านทบทวนข้อสอบทั้งหมดดูอีกครั้ง และตรวจดูว่า
- ทำตามวิธี/คำสั่งที่ถูกต้องไหม
 - ตอบคำถามทุกข้อหรือยัง
 - เขียนข้อมูลที่สำคัญครบถ้วนไหม
 - เขียนคำตอบที่สมเหตุสมผลไหม
- ขั้นตอนที่ 5. ครูถามว่า: “เด็กๆ คิดว่า คนที่ทำข้อสอบเสร็จเป็นคนทำง่าย มีข้อดีอย่างไร?” (ให้เด็กตอบ) คำตอบอาจเป็น:
- สนใจในรายละเอียด
 - อ่านคำถามอย่างระมัดระวัง

- คิดทบทวนคำตอบ

ขั้นตอนที่ 6. ครูถามว่า: แล้วมีข้อเสียอะไรบ้าง? (ให้เด็กตอบ) คำตอบอาจเป็น:

- เวลาอาจไม่พอทำข้อสอบให้เสร็จ
- บางครั้งก็ทำข้อสอบไม่เสร็จเลย
- อ่านคำถามเดิมๆ วนไปวนมา
- รู้สึกกดดันที่เพื่อนๆ คนอื่นทำเสร็จก่อน
- จำคำตอบได้ลงๆ แต่เขียนออกมาเป็นคำบนกระดาษไม่ได้

เวลา	วิธีการ	คำอธิบาย
ก่อนสอบ	อ่านคำถามทุกข้อ	- ตอบคำถามข้อที่เด็กๆ มั่นใจว่าถูกแน่นอน - ทำเครื่องหมายหรือข้ามข้อที่ไม่รู้ แล้วค่อยย้อนกลับมาทำหลังจากที่ตอบคำถามข้อที่ได้หมดแล้ว
	ย่อข้อมูลที่อ่านมา	- ถ้าเกิดเด็กๆ ต้องจำข้อมูลหลายอย่าง ให้เด็กๆ ใช้ด้านหลังของกระดาษข้อสอบ หรือกระดาษอีกแผ่น เขียนข้อมูลเท่าที่จำได้อย่างย่อๆ ไว้ (ไม่จำเป็นต้องเป็นประโยคยาวๆ) แต่ต้องขออนุญาตจากครูก่อน - เมื่อเขียนเสร็จแล้ว เริ่มทำข้อสอบโดยดูคำตอบจากโน้ตที่เขียนลงไปเวลาที่ทำข้อไหนไม่ได้ - หลังจากที่ทำข้อสอบเสร็จให้อ่านสิ่งที่โน้ตไว้เพื่อดูว่าคำตอบที่ตอบไปถูกต้องหรือต้องแก้ไขอะไรบ้าง
หลังสอบ	ตรวจทานคำตอบ	เมื่อทำข้อสอบเสร็จ ให้ตรวจคำตอบทุกข้ออีกครั้ง อ่านทบทวนคำถามทุกข้อและตรวจดูว่าเด็กๆ ได้: - ทำตามวิธี/คำสั่งที่ถูกต้องไหม - ตอบคำถามทุกข้อหรือยัง - เขียนข้อมูลที่สำคัญครบถ้วนไหม - เขียนคำตอบที่สมเหตุสมผลไหม

ขั้นตอนที่ 7. ครูพูดว่า: “ถ้าเด็กๆ ใช้วิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้จะสามารถปรับปรุงประสิทธิภาพในการทำข้อสอบได้”

ขั้นตอนที่ 8. ครูพูดว่า: “ส่วนคนที่ไม่ได้ทำข้อสอบเสร็จเป็นคนแรกๆ หรือคนท้ายๆ ก็มีข้อดีและข้อควรปรับปรุงในการทำข้อสอบเหมือนกัน อุปสรรคที่ใหญ่ที่สุดสำหรับคนกลุ่มนี้คือต้องหาจุดแข็งและข้อควรปรับปรุงของตัวเองให้เจอ เช่นเดียวกับเด็กคนอื่น สิ่งสำคัญคืออ่านตรวจทานคำตอบทั้งหมดก่อนที่จะส่งข้อสอบ ตรวจดูให้แน่ใจว่าได้

- ทำตามวิธี/คำสั่งที่ถูกต้องไหม
- ตอบคำถามทุกข้อหรือยัง
- เขียนข้อมูลที่สำคัญครบถ้วนไหม

- เขียนคำตอบที่สมเหตุสมผลใหม่

โครงร่างวิธีการทำข้อสอบ

เด็กจะได้ประโยชน์จากการเรียนบทเรียนนี้ที่สุดเมื่อได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน และเพื่อช่วยให้เด็กสนุกกับกระบวนการการเรียนรู้ บอกเด็กว่าครูจะให้เขาลอกขั้นตอนเหล่านี้ทีละหลัง ถ้าครูสามารถคิดทำทางประกอบการสอนได้ ก็จะทำให้เด็กจำได้ง่ายและสนุกกับการเรียนมากขึ้น ครูอาจปรับเปลี่ยนคำให้เข้ากับท่าทาง, จังหวะ, ทำนองเพลงก็ได้

1. อธิษฐาน

ขั้นตอนที่ 1. ครูพูดว่า: “สมมุติว่าตอนนี้เรากำลังอยู่ในห้องเรียน เด็กๆ เดินไปที่โต๊ะนั่งลงเอาปากกา ดินสอออกมาวาง และรอให้ครูแจกข้อสอบ ช่วงเวลานั้นเด็กสามารถอธิษฐานสั้นๆ เงียบๆ ได้พระเจ้าจะสามารถใส่ข้อมูลที่เรายังไม่ได้อ่านเข้าไปในสมองเราได้ไหม?” (ให้เด็กตอบ) ตรวจดูว่าเด็กเข้าใจว่า:

- พระเจ้าทรงมีฤทธิ์อำนาจและรู้ทุกสิ่ง
- พระองค์สามารถช่วยเราทำข้อสอบได้

ขั้นตอนที่ 2. ครูพูดว่า: “แต่ถึงพระเจ้าทรงสามารถทำได้ทุกสิ่ง พระองค์ก็คาดหวังให้เราใช้ของประทาน และ таланต์ที่เราได้อย่างเต็มที่ ถ้าเราไม่อ่านหนังสือเลย พระองค์ก็สามารถใส่คำตอบเข้าไปในสมองของเราได้ แต่ถ้าทำอย่างนั้นแล้วเราก็ไม่มีทางโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบได้ ดังนั้น เราจึงควรจะอธิษฐานต่อพระเจ้าอย่างไร?” (ให้เด็กตอบ) นำบทสนทนาเพื่อช่วยให้เด็กเข้าใจว่าพวกเขาสามารถ ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับของประทานและ таланต์ที่พระองค์ทรงประทานให้และโอกาสที่ได้เรียนหนังสือ ขอพระองค์ให้ช่วย:

- สมองปลอดโปร่ง
- จำสิ่งที่ได้เรียนหรือได้อ่านมาได้
- อ่านวิธีทำหรือคำสั่งอย่างระมัดระวังและเข้าใจ
- ให้จิตใจสงบ ไม่ตื่นเต้น
- มีสมาธิตลอดทั้งการสอบ

ขั้นตอนที่ 3. ครูพูดว่า: “ขั้นตอนแรกที่จะช่วยให้เราทำข้อสอบได้ดีก็คือการหยุดอธิษฐาน ดังนั้นเพื่อให้เราจำได้ เราจะมาอธิษฐานกันเลย” ขณะที่พูดถึงตรงนี้ให้ครูเขียนบนกระดานว่า:

ขั้นตอนที่ 4. อธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงสถิตอยู่กับเราเสมอ

2. เตรียมพร้อม

ขั้นตอนที่ 1. ครูพูดว่า: “เราได้อธิษฐานสั้นๆ กันไปเรียบร้อยแล้ว และครูกำลังแจกกระดาษข้อสอบให้เรา ขั้นตอนต่อไปคือ? (ให้เด็กตอบ) คำตอบอาจเป็น:

- เขียนชื่อและวันที่
- ลอกหรือเขียนข้อมูลตามที่ครูสั่ง
- สิ่งสำคัญอื่นๆ ที่ต้องทำ

ขั้นตอนที่ 2. ครูพูดว่า: “ขั้นตอนที่สองในการทำข้อสอบให้ดี ก็คือ ตรวจสอบว่าเราได้เตรียมอุปกรณ์หรือเขียนสิ่งที่ครูให้เขียนบนกระดาษไว้แล้วหรือยัง เพื่อช่วยให้เราจำได้” ขณะที่พูดถึงตรงนี้ให้ครูเขียนบนกระดานว่า:

“เตรียมข้อสอบ หรืออุปกรณ์ที่จำเป็น”

ขั้นตอนที่ 3. ครูพูดว่า: “มาทบทวนขั้นตอนที่ครูได้สอนไปแล้ว” ให้เด็กพูดขั้นตอนที่ 1 และ 2

3. ดูข้อสอบก่อน

ขั้นตอนที่ 1. ครูพูดว่า: “เมื่อทั้งห้องเงียบ ก็เริ่มทำข้อสอบได้ เด็กๆคิดว่าควรทำอะไรต่อ?”

ขั้นตอนที่ 2. เปิดโอกาสให้เด็กๆ ตอบคำ ถ้ายังไม่มีเด็กคนไหนตอบถูกก็ให้ครูเขียนเฉลย บนกระดานว่า:

“ดูข้อสอบก่อนลงมือทำ”

ขั้นตอนที่ 3. ครูทำท่าที่เกี่ยวกับการดูข้อสอบก่อน เช่น ทำท่าเปิดสมุด จากนั้นถามเด็กว่า “การดูข้อสอบก่อนลงมือทำหมายถึงอะไร?” เปิดโอกาสให้เด็กตอบ นำบทสนทนาให้พูดถึงประเด็นหลักต่อไปนี้ด้วย:

- ดูคำสั่ง/วิธีทำ
- ดูว่าคำถามแต่ละข้อ หรือแต่ละหมวดมีคะแนนเท่าไร
- ดูคำสั่ง/วิธีทำ
- ก. ครูพูดว่า: “คำสั่งหรือวิธีทำมักจะอยู่บนหัวข้อสอบหรือด้านบนของข้อสอบแต่ละหมวดหมู่ เด็กๆ ควรอ่านและอาจวงกลม ชีตเส้นใต้ คำสำคัญๆ ไว้ ดูด้วยว่าคำสั่งบอกให้ตอบคำตอบอย่างไร และต้องตอบกี่คำตอบในแต่ละคำถาม”
- ข. ครูถามว่า: “ทำไมขั้นตอนนี้ถึงสำคัญ?” ให้เด็กตอบ คำตอบอาจเป็น
 - เราอยากให้คะแนนสอบเราสะท้อนถึงสิ่งที่เราได้เรียนรู้
 - ถ้าเราอ่านหนังสือมาพร้อม แต่เวลาสอบไม่ได้ทำตามคำสั่ง/วิธีทำ เราก็อาจไม่ได้คะแนนเต็ม
 - ถ้าจะเสียคะแนนเพราะทำข้อสอบไม่ได้ก็ยิ่งดีกว่าที่เสียคะแนนเพราะอ่านคำสั่งไม่ดี ทำให้ทำผิดวิธีแล้วโดนหักคะแนน

หมายเหตุ: ครูสามารถคิดทำทางประกอบที่ช่วยให้เด็กจำขั้นตอนเหล่านี้ได้ เช่น ทำท่าวงกลมรอบคำสั่ง

ดูว่าคำถามแต่ละข้อ หรือแต่ละหมวดมีคะแนนเท่าไร

ก. ครูถามว่า: “ทำไมสิ่งนี้ถึงสำคัญ?” ให้เด็กตอบ และครูนำบทสนทนาเพื่อช่วยให้เด็กเข้าใจว่า ปกติแล้วคำถามที่มีคะแนนมากกว่าจะมีผลต่อผลสอบของเรามากกว่า ดังนั้นเพื่อให้ได้คะแนนมากที่สุด พวกเขาควรจะ:

- ใช้เวลาคิดคำตอบของคำถามพวกนี้มากกว่า
- เขียนคำตอบยาวๆ และมีรายละเอียดที่มีทั้งข้อเท็จจริง และตัวอย่างประกอบ
- ตรวจสอบจนแน่ใจว่าได้ตอบคำถามข้อที่มีคะแนนมากๆ ครบหมดแล้ว เพราะคำถามที่มีคะแนนเยอะแต่เราไม่ได้ตอบจะทำให้มีผลต่อคะแนนสอบโดยรวมมากกว่าข้อที่ยังไม่ได้ตอบเหมือนกันแต่ได้คะแนนน้อย เช่น การที่ไม่ได้ทำข้อที่มี 10 คะแนน 2 ข้อ

(-20 คะแนน) จะส่งผลต่อคะแนนมากกว่าเป็นสองเท่าของข้อที่มี 2 คะแนน 5 ข้อ (-10 คะแนน)

- ข. ให้เด็กทำท่า การดูข้อสอบก่อนลงมือทำ, การอ่านคำสั่งหรือวิธีทำ และการดูคะแนนของคำถามแต่ละข้อ ขณะที่กำลังทำท่า

ครูพูดว่า: “ก่อนจะเริ่มทำข้อสอบ เป็นสิ่งสำคัญที่เราจะดูข้อสอบก่อนลงมือทำ ในการดูข้อสอบเราจะต้องดูที่คำสั่งหรือวิธีทำ วงกลมคำสั่งที่สำคัญๆ และอย่าลืมดูคะแนนของคำถามเพราะจะช่วยให้เราจัดลำดับความสำคัญของเวลาในการทำข้อสอบได้ดียิ่งขึ้นขณะที่พูดก็ให้เขียนเพิ่มบนกระดานได้คำว่าขั้นตอนที่ 3 ดูข้อสอบก่อนลงมือทำว่า:

- คำสั่ง: วงกลมคำสั่ง
- คะแนน: ช่วยจัดเวลาและวางแผนการทำข้อสอบ

4. ทำข้อสอบให้เสร็จ

ขั้นตอนที่ 1. ครูพูดว่า: “ต่อไปเราจะทำข้อสอบ มีกี่คนที่เริ่มทำข้อแรกไปแล้วและตอบคำถามตามลำดับบ้าง?” ให้เด็กยกมือตอบ

ขั้นตอนที่ 2. ครูถามว่า: “เด็กมีวิธีตอบคำถามอย่างไร?” ให้เด็กตอบ ครูนำบทสนทนาให้พูดคุยประเด็นหลักๆ และเขียนไว้บนกระดานดังต่อไปนี้:

- ตอบคำถามที่มีคะแนนมากที่สุดก่อน จากนั้นค่อยย้อนกลับไปที่ทำข้ออื่นๆ
- ตอบคำถามที่รู้ก่อน
- ข้ามตอบข้อที่ยังไม่รู้คำตอบ แล้วค่อยย้อนกลับมาตอบทีหลังเมื่อคิดออก

ขั้นตอนที่ 3. ครูพูดว่า: “มาทบทวนขั้นตอนการทำข้อสอบให้ประสบความสำเร็จกัน ทุกคนยืนขึ้น ทำท่าพร้อมกับครูนะ” ทบทวนทักษะการทำข้อสอบที่ได้เรียนไปพร้อมกับท่าท่าประกอบ

ขั้นตอนที่ 1. หยุดเพื่ออธิษฐาน: พระเจ้าทรงสถิตอยู่กับเราเสมอ

ขั้นตอนที่ 2. เตรียมข้อสอบ และ/หรืออุปกรณ์ที่จำเป็น

ขั้นตอนที่ 3. ดูข้อสอบก่อนลงมือทำ

- คำสั่ง: วงกลมคำสั่ง
- คะแนน: ช่วยจัดเวลาและวางแผนการทำข้อสอบ

ขั้นตอนที่ 4. ทำข้อสอบให้เสร็จ

- วางแผนและทำให้เต็มที่

5. ตรวจทานคำตอบ

ขั้นตอนที่ 1. ครูถามว่า: “สมมุติว่าเด็กๆ ทำข้อสอบเสร็จหมดทุกข้อและทำอย่างสุดกำลังความสามารถ และยังเหลือเวลาอยู่ เด็กๆ จะทำอย่างไร?”

ครูนำบทสนทนาช่วยให้เด็กเข้าใจความสำคัญของการอ่านข้อสอบทั้งหมดอีกครั้ง รวมทั้งคำสั่ง, คำถามแต่ละข้อ, และคำตอบทั้งหมด, ระหว่างนี้ควรตรวจดูว่า:

- ตอบคำถามทุกข้อแล้ว
- ทำตามคำสั่ง/วิธีทำแล้ว
- คำตอบทุกข้อน่าจะถูกต้อง

- ขั้นตอนที่ 2. ทำท่าที่แสดงถึงการตรวจทานข้อสอบ เช่น ทำมือเป็นรูปเครื่องหมายถูก ขณะที่ทำท่าอยู่ให้ครูพูดว่า: “ตรวจสอบและตรวจทานเพื่อจะรู้ว่าเราได้ทำอย่างเต็มที่แล้ว”
- ขั้นตอนที่ 3. ครูพูดว่า: “เพื่อช่วยให้เราจำวิธีทำข้อสอบได้ ให้เราเขียนขั้นตอนที่เราเรียนไปวันนี้ไว้บนกระดาษที่ครูแจกให้ เราจะทำทาก่อน จากนั้นพูดและเขียนข้อความไว้ในกระดาษ”
- ขั้นตอนที่ 1. หยุดเพื่ออธิษฐาน: พระเจ้าทรงสถิตอยู่กับเราเสมอ
- ขั้นตอนที่ 2. เตรียมข้อสอบ และ/หรืออุปกรณ์ที่จำเป็น
- ขั้นตอนที่ 3. ดูข้อสอบก่อนลงมือทำ:
- คำสั่ง: รวบรวมคำสำคัญ
 - คะแนน: ช่วยจัดเวลาและวางแผนการทำข้อสอบ
- ขั้นตอนที่ 4. ทำข้อสอบให้เสร็จ
- วางแผนและทำให้เต็มที่
- ขั้นตอนที่ 5. ตรวจสอบและตรวจทานเพื่อจะรู้ว่าเราได้ทำอย่างเต็มที่แล้ว

กิจกรรมสรุปบทเรียน

- ขั้นตอนที่ 1. ครูพูดว่า: “ก่อนที่จะจบบทเรียนในวันนี้ เพื่อนๆ ของเราจะออกมาอ่านข้อพระคัมภีร์ให้พวกเราฟัง ขณะที่เพื่อนออกมาอ่าน ขอให้ทุกคนตั้งใจฟังและเลือกข้อพระคัมภีร์มา 1 ข้อหรือมากกว่านั้นก็ได้ ที่เรารู้สึกว่ามีประโยชน์เมื่อเราเรียนหนังสือหรือต้องสอบ”
- ขั้นตอนที่ 2. ครูพูดว่า: “ขอให้เด็กทุกคนจดเลขข้อพระคัมภีร์ไว้เพื่อที่เราจะได้ไปอ่านและท่องจำทีหลัง”
- หมายเหตุ:** ข้อพระคัมภีร์ที่เลือกมานี้อาจจะเยอะเกินไป ให้ครูสามารถเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสมกับเด็กๆ ครูสามารถเพิ่มเติมข้อที่ครูคิดว่าเป็นประโยชน์กับเด็กด้วยก็ได้

อิสยาห์ 9:6

ด้วยมีเด็กคนหนึ่งเกิดมาเพื่อเรา มีบุตรชายคนหนึ่งประทานมาให้เรา และการปกครองจะอยู่ที่ป่าของท่าน และท่านจะเรียกนามของท่านว่า ผู้ที่มหัศจรรย์ที่ปรึกษา พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พระบิดาวันตร์ องค์สันติราช

อิสยาห์ 26:3

ใจแน่วแน่ในพระองค์นั้น พระองค์ทรงรักษาไว้ในสันติภาพอันสมบูรณ์ เพราะเขาวางใจในพระองค์

ยอห์น 14:27

เรามอบสันติสุขไว้ให้แก่ท่านทั้งหลาย สันติสุขของเราที่ให้แก่ท่านนั้น เราให้ท่านไม่เหมือนโลกให้ อย่าให้ใจของท่านวิตก และอย่ากลัวเลย

ยอห์น 16:33

เราได้บอกเรื่องนี้แก่ท่าน เพื่อท่านจะได้มีสันติสุขในเรา ในโลกนี้ท่านจะประสบความทุกข์ยาก แต่จงชื่นใจเถิด เพราะว่าเราได้ชนะโลกแล้ว

สดุดี 139:14

ข้าพระองค์โมทนาพระคุณพระองค์เพราะพระองค์ทรงกระทำให้ข้าพระองค์แปลก
ประหลาดอย่างน่ากลัว พระราชกิจของพระองค์อัศจรรย์ พระองค์ทรงทราบข้าพระองค์ดี

โรม 5:1-5

เหตุฉะนั้น เมื่อเราได้เป็นคนชอบธรรมเพราะความเชื่อแล้วเราจึงมีสันติสุขในพระเจ้า
ทางพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา โดยทางพระองค์เราจึงได้เข้าในรั้วพระคุณที่เรายืนอยู่
และเราชื่นชมยินดีในความไว้วางใจว่าจะได้มีส่วนในพระสิริของพระเจ้า ยิ่งกว่านั้น
เราชื่นชมยินดีในความทุกข์ยากของเราด้วย เพราะเรารู้ว่าความทุกข์ยากนั้น ทำให้
เกิดความอดทน และความอดทนทำให้เห็นว่าเราเป็นคนที่พระเจ้าทรงใช้ได้ และ
การที่เราเห็นเช่นนั้นทำให้เกิดมีความหวังใจ และความหวังใจทำให้เกิด
ความเสียใจเพราะผิดหวัง เพราะเหตุว่าความรักของพระเจ้าได้หลั่งเข้าสู่จิตใจของเรา
โดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งพระองค์ได้ประทานให้แก่เราแล้ว

โรม 12:6

และเราทุกคนมีของประทานที่ต่างกัน ตามพระคุณที่ได้ประทานให้แก่เรา
คือถ้าเป็นการเผยพระวจนะ ก็จงเผยตามกำลังของความเชื่อ

สดุดี 5:1-3

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเอียงพระโสตสดับถ้อยคำของข้าพระองค์ ขอทรงฟังเสียง
คร่ำครวญของข้าพระองค์ ข้าแต่พระบรมกษัตริย์ พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงฟัง
เสียงร้องทูลของข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์อธิษฐานทูล ต่อพระองค์ ข้าแต่พระเจ้า
ในเวลาเช้าพระองค์ทรงสดับเสียงของข้าพระองค์ ซึ่งข้าพระองค์เตรียมถวายเครื่อง
สักการบูชาแด่พระ องค์และเฝ้าคอยดูอยู่

สดุดี 25:5

ขอทรงนำข้าพระองค์ไปในความจริงของพระองค์ และขอทรงสอนข้าพระองค์
เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่ง ความรอดของข้าพระองค์ข้าพระองค์
รอคอยพระองค์อยู่วันยังค่ำ

สดุดี 31:3

พระเจ้าข้า พระองค์ทรงเป็นพระศิลาและเป็นป้อมปราการของข้าพระองค์ ขอทรงพา
และนำข้าพระองค์ด้วยเห็นแก่ พระนามของพระองค์

สดุดี 43:3

ขอทรงโปรดใช้ความสว่าง และความจริงของพระองค์ออกไป ให้นำข้าพระองค์ ให้
ทั้งสองนำข้าพระองค์มาถึงภูเขาบริสุทธิ์ของพระองค์และถึงที่ประทับของพระองค์

สดุดี 73:24

พระองค์ทรงนำข้าพระองค์ด้วยคำปรึกษาของพระองค์และภายหลังพระองค์จะทรง
นำข้าพระองค์ให้ได้รับเกียรติยศ

หลักสูตรสากลสำหรับวัยรุ่น อายุ 12 - 14 ปี

บทที่ 2

เรื่อง วิธีการตอบคำถามแต่ละประเภท

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถเข้าใจถึงคำถามประเภทต่างๆ ในข้อสอบได้
2. สามารถบอกวิธีการทำข้อสอบของคำถามอย่างน้อย 2 ประเภทได้

คุณสมบัติ

คุณสมบัติที่นักเรียนจะได้รับการพัฒนาตามรายการประเมิน 40 คุณสมบัติสำหรับวัยรุ่นประกอบไปด้วย

1. ความสัมพันธ์กับผู้ใหญ่คนอื่นๆ (ข้อ 3)
2. วัยรุ่นเป็นทรัพยากรของสังคม (ข้อ 8)
3. การให้บริการผู้อื่น (ข้อ 9)
4. ทักษะคติที่เป็นบวกในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน (ข้อ 15)
5. การคาดหวังที่สูง (ข้อ 16)
6. กิจกรรมสร้างสรรค์ (ข้อ 17)
7. ศาสนาในชุมชน (ข้อ 19)
8. แรงจูงใจที่อยากจะประสบความสำเร็จ (ข้อ 21)
9. ความตั้งใจในการเรียน (ข้อ 22)
10. การทำการบ้าน (ข้อ 23)
11. ความผูกพันต่อโรงเรียน (ข้อ 24)
12. การวางแผน และการตัดสินใจ (ข้อ 32)
13. ความสามารถในการเข้ากับผู้อื่น (ข้อ 33)
14. การแก้ไขความขัดแย้งอย่างสันติ (ข้อ 36)
15. พลังในตัวเอง (ข้อ 37)
16. ความนับถือตนเอง (ข้อ 38)

17. ความรู้สึกถึงควมมีจุดมุ่งหมาย (ข้อ 39)

18. การมองโลกในแง่ดีสำหรับอนาคตของตัวเอง (ข้อ 40)

สิ่งที่ต้องเตรียม

1. **ขนาดของกลุ่ม :** แบ่งกลุ่มย่อยออกเป็น 5 กลุ่ม
2. **เวลาที่ใช้ในการสอน :** 45 นาที
3. **วัสดุ / อุปกรณ์ :**
 - ถ่ายเอกสารวิธีทำข้อสอบแต่ละประเภทที่อยู่ในภาคผนวก กลุ่มละ 1 ชุด
 - กระดาษ, ดินสอ
 - กระดาษที่มีข้อสอบประเภทต่างๆ เขียนอยู่ แขนงไว้รอบๆ ห้องเรียนอย่างทั่วถึงในกิจกรรมการเรียนรู้
 - เขียนตัวอย่างข้อสอบไว้บนกระดานดำ มีตัวอย่างไว้ให้แล้วในบทเรียน
 - อุปกรณ์สร้างสรรค์อื่นๆ ที่หาได้ในละแวกชุมชนของคุณ เช่น ปากกาเมจิก, กระดาษแผ่นใหญ่, กาว, ไม้บรรทัด ฯลฯ
4. **สถานที่ :** ห้องเรียน

ขั้นตอนการเรียนการสอน

หมายเหตุ: ขณะที่เตรียมบทเรียนนี้ให้ครูใช้บทเรียนหรือคำศัพท์ที่นำไปใช้ได้จริงและเหมาะสมเท่านั้น ถ้าเป็นไปได้ ครูอาจขอให้ครูคนอื่นในโครงการช่วยดูบทเรียนและขอความเห็นจากเขาเกี่ยวกับวิธีที่สอนเด็ก ประเภทของข้อสอบที่ใช้ถามเด็ก หรือวิธีที่จะทำให้บทเรียนนำไปประยุกต์ใช้กับโครงการที่เหมาะสมยิ่งขึ้น

สิ่งที่ต้องเตรียมก่อนการเริ่มกิจกรรม

ก่อนจะเริ่มชั้นเรียน ให้ครูทำป้ายประโยคต่อไปนี้และแขวนไว้ 5 จุด รอบๆ ห้องเรียน:

- จริงหรือเท็จ ถูกหรือผิด
- ข้อสอบปรนัย
- ข้อสอบอัตนัย
- ข้อสอบเรียงความ
- คำนวณ

เขียนตัวอย่างคำถามไว้บนกระดานดำ เช่นตัวอย่างต่อไปนี้ (ครูสามารถเปลี่ยนตัวอย่างเหล่านี้เพื่อนำไปใช้กับเด็กได้ตามความเหมาะสม)

ประเภท	ตัวอย่าง
จริงหรือเท็จ ถูกหรือผิด	จริงหรือเท็จ: ประชาชนติดตามพระเยซูทันทีเมื่อพบพระองค์หรือไม่?
ข้อสอบปรนัย	เลือกคำตอบที่ถูกต้อง: ข้อไหนไม่ใช่การอัศจรรย์ที่พระเยซูทรงกระทำ? ก. เลี้ยงคนห้าพันคน ข. รักษาคนง่อย ค. หยุดแผ่นดินไหว ง. ทำให้ลาซารัสฟื้นขึ้นจากความตาย
ข้อสอบอัตนัย	ตอบคำถามต่อไปนี้ เด็กๆ ชอบการอัศจรรย์ครั้งไหนที่พระเยซูทรงกระทำในโลกนี้มากที่สุด และเพราะอะไร?
ข้อสอบเรียงความ	เขียนเรียงความเพื่อตอบคำถามต่อไปนี้ อธิบายลักษณะของพระเยซู และอธิบายว่าพระลักษณะของพระองค์ส่งผลต่อชีวิตของเด็กๆ อย่างไร? และยกตัวอย่างในแต่ละเหตุผลด้วย
คำนวณ	จากบ้านของ ดช. แดง มาถึงโครงการเป็นระยะทาง 1.5 กิโลเมตร ถ้า ด.ช.แดงมาโครงการและกลับไปบ้านอาทิตย์ละ 3 วัน ด.ช.แดงจะเดินทางเป็นระยะทางเท่าไรต่อสัปดาห์?

การนำเข้าสู่บทเรียน:

- ขั้นตอนที่ 1. เมื่อเด็กๆ มาถึงห้องเรียน ให้ทบทวนสิ่งที่เรียนไปเมื่อช่วงโงที่แล้ว รวมทั้งทำท่าประกอบคำอธิบายด้วย
- ขั้นตอนที่ 2. ครูพูดว่า: “เด็กๆ สามารถใช้คำแนะนำเหล่านี้ไปใช้ในการสอบที่ไหนก็ได้ แล้วแต่ว่าในอนาคตเด็กๆ จะทำอาชีพอะไร หรือแม้กระทั่งนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันก็ตาม”
- ขั้นตอนที่ 3. ครูถามว่า: “นอกจากการสอบในโรงเรียน วิธีการเหล่านี้ช่วยเด็กได้อย่างไรอีกบ้าง?”
ให้เด็กๆ ตอบ คำตอบอาจเป็น:
- ที่บ้านของหนูเปิดร้านขายของ หนูต้องตรวจทานจำนวนเงินก่อนจะคิดเงินลูกค้าเสมอ
 - ผมรู้ว่าพระเจ้าทรงต้องการให้เราทำทุกอย่างให้เต็มที่ไม่ว่าจะโรงเรียน ที่ทำงาน หรือช่วยงานบ้านพ่อแม่ที่บ้าน
 - เราสามารถขอให้พระเจ้าช่วยเราในทุกเวลาที่เรากำลังต้องการ พระองค์ทรงอยู่ใกล้พอที่จะได้ยินเรา และพระองค์ห่วงใยทั้งสิ่งเล็กน้อย และสิ่งใหญ่ที่เราเผชิญในชีวิตแต่ละวัน
- ขั้นตอนที่ 4. ครูพูดว่า: “วันนี้เราจะดูลึกลงไปถึงประเภทของคำถาม/ข้อสอบ และวิธีที่จะช่วยให้เรามีความเป็นไปได้ที่จะตอบคำถามได้ถูกต้องยิ่งขึ้น”

กิจกรรมการเรียนรู้

- ขั้นตอนที่ 1. ครูพูดว่า: “สักครู่ครูจะขอให้พวกเราลุกขึ้นไปยืนอยู่หน้าป้ายใดป้ายหนึ่งที่แขวนไว้รอบๆ ห้อง”
- ขั้นตอนที่ 2. ครูเดินไปยังป้าย จริงหรือเท็จ
- ครูพูดว่า: “ป้ายนี้ชื่อว่า จริงหรือเท็จ ”
 - ครูถามว่า: “มีใครเคยทำข้อสอบแบบนี้บ้าง?” ให้เด็กยกมือตอบ
 - ถ้าจำเป็น อาจจะทำอธิบายคร่าวๆ ว่าคำถามประเภทนี้เป็นอย่างไร หรือชี้ไปยังตัวอย่างที่เขียนไว้บนกระดานดำ
- ขั้นตอนที่ 3. ครูเดินไปยังป้าย ข้อสอบปรนัย
- ครูพูดว่า: “ป้ายนี้ชื่อว่า ข้อสอบปรนัย”
 - ถามว่า: “มีใครเคยทำข้อสอบแบบนี้บ้าง?” ให้เด็กยกมือตอบ
 - ถ้าจำเป็น อาจจะทำอธิบายคร่าวๆ ว่าคำถามประเภทนี้เป็นอย่างไร หรือชี้ไปยังตัวอย่างที่เขียนไว้บนกระดานดำ
- ขั้นตอนที่ 4. เดินไปยังป้าย ข้อสอบอัตนัย
- ครูพูดว่า: “ป้ายนี้ชื่อว่า ข้อสอบอัตนัย”
 - ครูถามว่า: “มีใครเคยทำข้อสอบแบบนี้บ้าง?” ให้เด็กยกมือตอบ
 - ถ้าจำเป็น อาจจะทำอธิบายคร่าวๆ ว่าคำถามประเภทนี้เป็นอย่างไร หรือชี้ไปยังตัวอย่างที่เขียนไว้บนกระดานดำ
- ขั้นตอนที่ 5. เดินไปยังป้าย ข้อสอบเรียงความ
- ครูพูดว่า: “ป้ายนี้ชื่อว่า ข้อสอบเรียงความ”
 - ครูถามว่า: “มีใครเคยทำข้อสอบแบบนี้บ้าง?” ให้เด็กยกมือตอบ
 - ถ้าจำเป็น อาจจะทำอธิบายคร่าวๆ ว่าคำถามประเภทนี้เป็นอย่างไร หรือชี้ไปยังตัวอย่างที่เขียนไว้บนกระดานดำ
- ขั้นตอนที่ 6. เดินไปยังป้าย คำนวน
- ครูพูดว่า: “ป้ายสุดท้ายนี้อาจแตกต่างจากอันอื่นหน่อย คำถามประเภทอื่นสามารถนำมาใช้ได้กับข้อสอบแทบทุกประเภท ซึ่งการสอบในหนึ่งครั้งอาจจะมีคำถามประเภทเดียว หรือมีหลายประเภทอยู่ในข้อสอบชุดเดียวกันก็ได้”
 - ครูพูดว่า: “ป้ายสุดท้ายชื่อว่า คำนวน ปกติเด็กๆ จะเห็นคำถามแบบนี้ในวิชาเลขเท่านั้น แต่คำถามแบบนี้มีลักษณะเฉพาะตัวและมีวิธีการเรียนรู้ที่เฉพาะเจาะจงซึ่งจะช่วยให้เด็กๆ พัฒนาทักษะและทำให้ประสบความสำเร็จในการทำข้อสอบยิ่งขึ้น”
- ขั้นตอนที่ 7. ครูพูดว่า: “พอครูพูดว่า “เริ่มได้” ก็ให้ทุกคนลุกขึ้นเดินไปยังป้ายคำถามที่ตนเองชอบ หรือเป็นคำถามที่ตัวเองมักจะตอบถูกอยู่บ่อยๆ ก็ได้ เอาละ เริ่มได้” ให้เวลาเด็กเดินไปตามป้ายต่างๆ
- ขั้นตอนที่ 8. ครูพูดว่า: “ครั้งนี้ พอครูพูดว่า “เริ่มได้” ให้เด็กทุกคนเดินไปป้ายคำถามที่ตัวเองชอบน้อยที่สุด หรือรู้สึกว่าการถามประเภทนั้นยากเวลาทำข้อสอบ เอาละ เริ่มได้”
- ให้เวลาเด็กเดินไปตามป้ายต่างๆ

- ข. ครูพูดว่า: “ดูตามแต่ละป้ายนะ”
- ค. ครูถามว่า: “มีคำถามประเภทไหนบ้างที่มีเด็กๆ ไม่ชอบมากที่สุด?” ให้เด็กตอบ
- ง. ครูถามว่า: “มีคำถามประเภทไหนบ้างที่ไม่มีใครไม่ชอบเลย?” ให้เด็กตอบ
- จ. ครูพูดว่า: “อีกสักพัก ครูจะให้เด็กแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม แต่ละกลุ่มจะได้กระดาษที่มีข้อมูล วิธีการ และแนวคิดที่จะช่วยให้เด็กๆ ทำข้อสอบได้ดียิ่งขึ้น เมื่อรวมกลุ่มแล้วให้เราเริ่มอ่านข้อมูลที่ได้รับพร้อมกัน จากนั้น ให้เราคิดหาวิธีออกมาทำเสนอข้อมูลที่ได้นี้ขึ้น ทุกคนในกลุ่มจะต้องช่วยกันนะ”
- ฉ. ตอนต้นชั่วโมงหน้า เด็กๆ แต่ละกลุ่มจะต้องออกมารายงานหน้าชั้นเรียน”
- ช. ครูพูดว่า: “ครูจะอนุญาตให้เด็กๆ เลือกที่จะรายงานคำถามประเภทไหน ถ้ากลุ่มไหนคนมากหรือน้อยเกินไป ครูคงจะต้องแบ่งกลุ่มใหม่หน่อยนะ คราวนี้ให้เราหยุดคิดสักครู่ว่า ข้อสอบประเภทไหนที่เราอยากใช้เวลาศึกษาและเอาข้อมูลมาแบ่งปันให้เพื่อนในชั้นฟังมากที่สุด?
 - ถ้าเด็กเลือกคำถามประเภทที่เขาไม่ถนัด เด็กก็จะได้ประโยชน์จากการค้นคว้าและทำให้เขาเข้าใจและเรียนรู้คำถามประเภทนี้ได้มากขึ้น
 - หรือเด็กอาจจะเลือกทำคำถามประเภทที่เด็กถนัดเพราะจะได้ช่วยเพื่อนๆ ในกลุ่มได้โดยการบอกเคล็ดลับที่เขารู้บางอย่าง
 - หรือเด็กๆ อาจเลือกคำถามที่ตนเองรู้ว่าจะออกมารายงานหน้าชั้นเรียนอย่างไร”

ขั้นตอนที่ 9. ครูพูดว่า: “ให้ทุกคนเดินไปยังป้ายที่ตนเองต้องการจะเรียนรู้ให้มากขึ้นและรายงานหน้าชั้นในอาทิตย์หน้า” ให้เวลาเด็กๆ ตัดสินใจ คอยดูว่ากลุ่มไหนคนมากเกินไปหรือน้อยเกินไป แต่ละกลุ่มไม่จำเป็นต้องมีจำนวนเด็กเท่ากัน แต่ถ้ากลุ่มหนึ่งมีเด็ก 2 คน อีกกลุ่มมี 10 คน ให้ครูแบ่งเด็กจากกลุ่มใหญ่สักคนสองคนมาอยู่กลุ่มที่มีคนน้อย

- ก. ครูพูดว่า: “ถ้ากลุ่มไหนได้รับกระดาษแล้ว ให้เริ่มอ่านข้อมูลด้วยกันได้”
- ข. ถ้าครูมีอุปกรณ์อื่นให้เด็กใช้ (ปากกาเมจิก, กระดาษแผ่นใหญ่, กาว, ไม้บรรทัด ฯลฯ) บอกเด็กให้ไปหยิบใช้ได้ แจกกระดาษที่มีข้อมูลคำถามแต่ละประเภทให้แต่ละกลุ่ม คอยเดินดูว่าเด็กแต่ละกลุ่มต้องการให้ช่วยอะไรหรือเปล่า
- ค. ถ้าเด็กๆ อยากจะหาวิธีแปลกๆ ใหม่ๆ ครูอาจเสนอแนะความคิดเห็นเช่น:
 - เขียนบทละคร
 - นำข้อมูลที่จะนำเสนอมาแต่งเป็นเพลง
 - เขียนตัวอย่างข้อสอบประเภทที่เด็กวัยรุ่นเลือก
 - ทำป้ายโปสเตอร์

กิจกรรมสรุปบทเรียน

- ขั้นตอนที่ 1. ก่อนจะหมดเวลาเรียน 10 นาที บอกเด็กๆ ว่าใกล้จะหมดชั่วโมงสำหรับวันนี้แล้ว
แจ้งให้เด็กรู้ว่าชั่วโมงหน้าจะเริ่มเรียนด้วยการรายงานหน้าชั้นเรียน
- ขั้นตอนที่ 2. ให้ครูนำอธิษฐานหรือขออาสาศักดิ์อธิษฐานปิดดังต่อไปนี้ หรือไม่ต้องอธิษฐานตามนี้ก็ได้อีก:
“ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับของประทาน และตะลันต์ที่พระองค์ทรงประทานให้และโอกาส
ที่ได้เรียนหนังสือ ขอให้พระองค์พัฒนาทักษะความสามารถในสิ่งที่เราได้เรียนกันไป
ในชั้นเรียน เพื่อที่เราจะได้รับใช้พระองค์ได้อย่างเต็มที่ในทุกๆ วัน ในพระนามพระเยซูคริสต์”

บรรณานุกรม

<http://bibleresources.bible.com>

<http://www.ibs.org>

<http://www.southwestern.edu/academic/acser-skills-teststr.html>

ภาคผนวก 1 : ประเภทคำถาม

คำถามจริง/เท็จ/ถูก/ผิด

เวลาทำข้อสอบจริง/เท็จ หรือ ถูก/ผิด เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องอ่านข้อสอบอย่างระมัดระวัง ถ้ามีส่วนใด
ในประโยคที่ไม่จริง คำตอบก็คือเท็จ

- ขั้นตอนที่ 1. สังเกตคำที่เป็นรูปปฏิเสธให้ดี เช่น ไม่, ไม่ใช่, ไม่สามารถ, เพื่อช่วยให้อ่านประโยคเหล่านี้
ง่ายขึ้น ให้ทำตามวิธีต่อไปนี้:
- อ่านข้ามคำที่เป็นปฏิเสธไป
 - ลองดูว่าประโยคนั้นจริงหรือเท็จ
 - ถ้าประโยคที่ตัดคำที่เป็นปฏิเสธออกไปแล้วเป็นประโยคที่จริง ก็แสดงว่าประโยคนั้นเท็จ
- ขั้นตอนที่ 2. หาคำที่เป็นคำขยาย คำเหล่านี้สามารถจำกัดหรือขยายความหมายของประโยคก็ได้ เช่น
บางครั้ง, บ่อยครั้ง, เสมอๆ, เป็นประจำ, ปกติ, และทุกๆไป, มักจะมีความเป็นไปได้ว่า
ประโยคนั้นจะถูกต้อง และมักจะอ้างถึงหรือมีความเป็นไปได้ที่จะสะท้อนความเป็นจริง
และมักจะบอกว่าคำตอบนั้น “จริง”
- ขั้นตอนที่ 3. สังเกตคำที่จำกัดความเป็นไปได้ เช่น ไม่, ไม่เคย, ไม่มี, เสมอ, ทุกๆ, ทั้งหมด, และ, เท่านั้น,
คำเหล่านี้มักจะ:
- บอกเป็นนัยว่าประโยคจะต้องเป็นความจริง 100% ในเรื่องของเวลา
 - มักจะบ่งบอกว่าเป็นคำตอบที่ “เท็จ”
- ขั้นตอนที่ 4. อ่านประโยคยาวๆ ค่อยหาข้อเท็จจริงของแต่ละวลี เด็กๆ สามารถขีดเส้นใต้หรือ
ทำเครื่องหมายในแต่ละวลีไว้ได้ถ้าวลีใดวลีหนึ่งนั้นผิด ก็สามารถตอบได้ว่าทั้งประโยคนั้น “เท็จ”
- ขั้นตอนที่ 5. เมื่อจำเป็นต้องเดา ให้ใช้เทคนิคต่อไปนี้:
- ครูน่าจะอยากให้เด็กๆ เห็นข้อมูลจริงมากกว่าเท็จ
 - ส่วนใหญ่ประโยคจะจริงมากกว่าเท็จ

- ถ้ามั่นใจในคำตอบใดประมาณ 90% ให้เลือกคำตอบนั้นเลย
- ถ้าไม่มั่นใจในคำตอบให้เดาว่า “จริง” เพราะคำตอบที่เป็นจริงนั้นมีโอกาสถูกมากกว่า 50%
- แต่บางครั้ง คุรบางคนก็ออกข้อสอบที่เป็น เท็จมากกว่าจริง
- ถ้าเด็กเคยทำข้อสอบคล้ายๆ กันนี้มาก่อน ลองทบทวนดูว่าคุรคนนี้เคยออกข้อสอบแนวไหนมาก่อน

ขั้นตอนที่ 6. ควรอ่านคำสั่งอย่างระมัดระวังเหมือนกับข้อสอบแนวอื่นๆ

- คำสั่งให้ตอบคำถามอย่างไร? วงกลมรอบคำว่า จริง หรือ เท็จ เขียนคำว่า จริง หรือ เท็จ หรือเขียนเครื่องหมายถูก หรือ ผิด หรืออื่นๆ
- คำสั่งให้เราเลือกแค่คำตอบนั้น จริง หรือ เท็จ หรือต้องทำขั้นตอนอื่นอีก?
- คำสั่งบอกให้เปลี่ยนประโยคที่เป็นเท็จ ให้เป็นจริงหรือเปล่า?
- คำสั่งบอกให้ขีดเส้นใต้ประโยคที่เป็นเท็จหรือเปล่า?
- คำสั่งบอกให้ทำอะไรเป็นพิเศษอย่างอื่นไหม?

ขั้นตอนที่ 7. เมื่อทำเสร็จ ตรวจสอบคำตอบก่อนจะส่งข้อสอบ ควรตรวจดูว่า:

- ทำตามคำสั่ง
- ตอบทุกคำถาม
- อ่านคำถามอย่างถูกต้อง

มีผลสำรวจแสดงให้เห็นว่าถ้าไม่มั่นใจในคำตอบ คำตอบแรกที่เราคิดขึ้นได้มักจะถูกมากกว่าผิด ดังนั้นควรที่จะเลือกคำตอบแรกที่คิดขึ้นมาได้ ดีกว่าถ้าคิดจะเปลี่ยนใจจากคำตอบแรกที่คิดออก

ข้อสอบปรนัย

ข้อสอบปรนัยมักจะเป็นคำถาม, ประโยค, เรื่องเล่า, หรือภาพประกอบ ตามมาด้วยตัวเลือกคำตอบ

ขั้นตอนที่ 1. เริ่มต้นด้วยการอ่านคำสั่งอย่างระมัดระวัง

- คำสั่งให้เลือกคำตอบเดียวต่อหนึ่งคำถาม หรือสามารถเลือกคำตอบได้มากกว่าหนึ่งคำตอบ?
- จะตอบคำถามแบบไหน วงกลมรอบคำตอบหรือเขียนหัวข้อคำตอบ?

ขั้นตอนที่ 2. ขณะที่อ่านแต่ละคำถาม เมื่ออ่านคำถามเสร็จ ลองหยุดคิดคำตอบก่อนดูว่าเรารู้คำตอบก่อนจะตอบไหม ถ้าคิดว่ารู้ อ่านตัวเลือกทั้งหมดแล้วเลือกที่ใกล้เคียงกับที่เราคิดไว้ จากนั้นทำข้อต่อไป

ขั้นตอนที่ 3. ถ้าไม่มั่นใจในคำตอบ อ่านตัวเลือก ถ้าคิดว่าเลือกคำตอบที่ถูกต้องได้แล้ว ให้เลือกคำตอบนั้นและทำข้อต่อไป

ขั้นตอนที่ 4. ถ้าคิดคำตอบที่ถูกไม่ออก ลองใช้เทคนิคดังต่อไปนี้:

- ตัดตัวเลือกที่คิดว่าไม่ถูกต้องออกไป
- หลีกเลี่ยงตัวเลือกที่ใช้คำที่เฉพาะเจาะจง เช่น ทุกคน, เสมอ, ไม่เคย, ฯลฯ
- เลือกตัวเลือกที่ใช้คำศัพท์ที่บอกถึงความถี่บ่อยของเหตุการณ์ เช่น บ่อยๆ, ส่วนใหญ่ ฯลฯ

- ระวังคำถามที่มีคำว่า ไม่, ไม่ใช่, ไม่มี, คำเหล่านี้สามารถเปลี่ยนความหมายของประโยคได้ง่าย
- สังเกตที่มีคำที่มีความหมายขัดแย้งกัน
- เลือกคำตอบที่ยาวที่สุด หรือกระชับที่สุด
- เลือกคำตอบที่อยู่ตรงกลาง
- เลือกตัวเลือกที่สะดุดตาที่สุด

หมายเหตุ: เทคนิคเหล่านี้จะดีที่สุดถ้าใช้ด้วยกัน

ขั้นตอนที่ 5. เมื่อต้องเดาคำตอบ ใช้คำแนะนำต่อไปนี้:

- เมื่อทำข้อสอบไม่ต้องรู้สึกท้อใจถ้าทำไม่ได้ ให้เว้นข้อนั้นไว้ก่อนแล้วทำข้ออื่นไปก่อน
- เด็กอาจจะคิดคำตอบออกหรือเดาคำตอบได้จากคำถามข้ออื่นๆ
- เมื่อทำคำถามที่เหลือเสร็จแล้ว ให้กลับมาทำคำถามข้อที่ยังค้างไว้

ขั้นตอนที่ 6. เหมือนกับข้อสอบอื่นๆ เมื่อทำเสร็จให้อ่านตรวจทานทั้งคำสั่งและคำถามดูอีกครั้ง ตรวจสอบว่าได้ทำตามคำสั่งและได้ตอบคำถามทุกคำถามแล้ว ไม่ต้องกลัวที่จะเปลี่ยนคำตอบ ถ้าคิดว่าใช่ แต่ถ้าไม่มั่นใจ ไม่ต้องเปลี่ยนคำตอบแรกที่ตอบไว้อยู่แล้ว

ข้อสอบอัตนัย

ครูมักจะใช้คำถามอัตนัยเวลาที่อยากจะพิสูจน์ว่าเด็กรู้สิ่งที่เรียนไปดีแค่ไหนโดยที่ไม่มีคำตอบให้เลือก แต่จะให้เด็กเขียนอธิบายคำถามนั้นๆ แทน

ขั้นตอนที่ 1. อ่านจนแน่ใจว่าเข้าใจคำถาม คำถามอัตนัยมักจะจัดประเภทได้ดังต่อไปนี้:

- คำถามยาว คำตอบสั้น
 - อ่านคำถามอย่างระมัดระวัง
 - แยกให้ออกระหว่างข้อมูลที่เชื่อมโยงกันกับข้อมูลที่เพิ่มเติมเข้ามา
- คำถามสั้น คำตอบยาว
 - ชีตเส้นใต้หรือใช้สีเน้นข้อความสำคัญในคำถาม
 - สิ่งนี้สำคัญอย่างยิ่งสำหรับข้อสอบแบบเรียงความที่让孩子ตอบคำถามหลายประเด็นพร้อมกัน

ขั้นตอนที่ 2. ทำความเข้าใจคำสำคัญที่เด็กๆ อาจเจอได้ในข้อสอบอัตนัย:

คำสำคัญ	คำอธิบาย
เปรียบเทียบความเหมือนกับความต่าง	คำถามมักจะเกี่ยวกับสองประเด็นนี้ - เปรียบเทียบความเหมือน คืออธิบายถึงความเหมือนระหว่างสิ่งสองสิ่ง ผู้สอนมักจะต้องการให้เด็กอธิบายลักษณะและเหตุผลที่ของสองสิ่งนั้นเหมือนกัน ไม่ใช่แค่บอกว่าอะไรที่เหมือนกันเท่านั้น - เปรียบเทียบความต่าง คืออธิบายความแตกต่างระหว่างสิ่งสองสิ่ง ผู้สอนมักจะต้องการให้เด็กเขียนทั้งความเหมือนและความต่างซึ่งเน้นแนวคิดหลักของหัวข้อที่ถาม ครูอาจจะอยากให้เด็กยกตัวอย่างที่เคยเรียนมาในห้องเรียนด้วย
อธิบาย, ให้เหตุผลหรือ ชี้แจง	อธิบายและให้เหตุผลสนับสนุนในหัวข้อที่ได้ มักจะเขียนเป็นประโยคหรือความคิดเห็น แทนที่จะเขียนแค่เป็นประโยคหรือวลีสั้นๆ
ให้คำนิยาม ความหมาย	เขียนความหมายของคำหรือวลีนั้น ตรวจสอบให้แน่ใจว่าความหมายที่เขียนสมเหตุสมผลกับหัวข้อคำถาม แต่ไม่จำเป็นต้องละเอียดมากนัก
เขียนรายการ (ลิสต์)	เขียนรายการแนวคิดหรือคำศัพท์ และใช้หมายเลขหรือสัญลักษณ์เพื่อบอกให้รู้จำนวนข้อ
แปลความ	อธิบายถึงความหมายของตาราง แผนภูมิ หรือ ภาพวาด โดยการใส่ข้อมูลหรือตัวเลขลงในคำอธิบาย
แผนภาพ หรือภาพวาด	วาดภาพง่ายๆ อาจเขียนคำอธิบายสั้นๆ ตามความเหมาะสม

ขั้นตอนที่ 3. คิดคำตอบก่อนที่จะเริ่มเขียน ขั้นตอนนี้อาจจะดูเสียเวลา แต่การเขียนข้อมูลที่ไม่จำเป็นหรือการที่ต้องลบและเขียนข้อมูลซ้ำไปซ้ำมาจะยิ่งเสียเวลายิ่งกว่า เด็กๆ อาจวางแผนด้วยการวาดรูป เขียนโครงร่างคร่าวๆ ฯลฯ การใช้เครื่องมือเหล่านี้ช่วยให้:

- เตือนสิ่งสำคัญที่เราจะต้องเขียน
 - ช่วยให้เรাজดจ่อที่คำตอบที่สำคัญและหลีกเลี่ยงการเขียนข้อมูลที่ไม่จำเป็น
- คำถามอันทันทีๆ ไป:
- มีเจตนาเพื่อให้เขียนคำตอบสั้นๆ
 - คำตอบควรชัดเจนและแสดงถึงความรู้ที่เตรียมตัวมาอย่างดี แต่ไม่จำเป็นต้องเขียนยาวเป็นประโยคๆ หรือย่อหน้า
 - อาจเขียนตอบเป็นรายการๆ หรือภาพวาดที่มีคำอธิบายประกอบ ฯลฯ

ขั้นตอนที่ 4. สื่อให้เห็นถึงความคิดที่มีเป็นระบบและกระชับได้ใจความ ครูมักจะให้คะแนนคำตอบที่เขียนข้อมูลที่ต้องการไว้ ไม่ใช่เราเขียนประโยคได้ไพเราะแค่ไหน บอกประเด็นหลักไว้

ในคำตอบอย่างชัดเจน และทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่าย ไม่ใช่เขียนเสียยืดยาว แต่ข้อมูล
ที่เขียนไม่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ถาม หลีกเลี่ยงข้อมูลที่ไม่สนับสนุนคำตอบอย่างชัดเจน

ขั้นตอนที่ 4. ประโยคเสริมที่เด็กๆ สามารถใช้ได้:

- คำศัพท์เฉพาะ หรือคำศัพท์เทคนิคที่เกี่ยวข้อง
- คำศัพท์เฉพาะในหัวข้อ
- รายงานการศึกษา/ข้อมูล/สถิติ ที่เกี่ยวข้องกับคำถาม
- เหตุและผล สามารถใช้เพื่อระบุเหตุและผลให้ผู้อ่านเห็นอย่างชัดเจน
- ภาพวาด, แผนภูมิ หรือตารางที่สนับสนุนประเด็นที่เด็กเขียน ตรวจสอบว่าภาพวาดที่ใช้
นั้นช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจคำตอบได้ดีขึ้นไหม
- หลักฐานหรือตัวอย่างจากการเรียนในห้องหรือข้อมูลจากหนังสือ

ขั้นตอนที่ 5. ควรหลีกเลี่ยงสิ่งต่อไปนี้:

- เขียนข้อมูลมากเกินไป
- เขียนคำตอบได้ดี แต่ไม่ตอบตามคำถามที่ถามไป

คาดว่าครูจะเดาได้ว่า:

- ประเด็นหลักที่เด็กเขียนคืออะไร
- ภาพหรือแผนภูมิที่ใส่เข้าไปเกี่ยวข้องอย่างไร หรือรายละเอียดที่เขียนไปนั้นเกี่ยวข้อง
อย่างไรกับคำถาม
- เด็กเขียนคำตอบที่รู้จริงๆ หรือพยายามจะ “แต่ง” คำตอบขึ้นมา

ข้อสอบเรียงความ

โดยทั่วไป คำถามเรียงความที่ดีมักจะกระชับ, ได้ใจความ, ชัดเจน, และเป็นระบบระเบียบ

ลักษณะในการทำข้อสอบแบบเรียงความ:

- ใช้เวลาตอบนานกว่า
- อาจต้องตอบคำถามประมาณ 1 ย่อหน้าหรือมากกว่านั้นเพื่อจะตอบคำถามทั้งหมด
- เนื้อหาที่ตอบนั้นต้องมีคุณภาพสูงและทักษะการเขียนที่ดีเพื่อให้ได้คะแนนที่ดี

ต้องแบ่งเวลาในการเขียนอย่างระมัดระวัง:

- วางแผน (ใช้เวลานิดหน่อย)
- เขียน (ใช้เวลาส่วนใหญ่)
- ทบทวน (ใช้เวลาปานกลาง)

ผู้สอนมักจะคาดหวังว่าเด็กๆ จะ:

- เขียนคำตอบที่ดี
- มีเหตุผลเสริมที่มีดี หรืออาจเป็นความเห็นที่เด็กต้องการแสดงออกมา
- ใช้ทักษะการเขียนที่ดี เช่น เขียนถูกหลักไวยากรณ์ สะกดคำถูกต้อง ใช้เครื่องหมาย
วรรคตอนถูกต้อง

ขั้นตอนในการเขียนเรียงความ

ขั้นตอนที่ 1. อ่านข้อสอบทั้งหมดก่อน เพื่อดูให้แน่ใจว่าเด็กเข้าใจคำถามจริงๆ

ขั้นตอนที่ 2. ทำความเข้าใจคำสำคัญๆ ที่เด็กๆ อาจเจอในคำถามข้อสอบเรียงความ ซึ่งจะทำให้เราประสบความสำเร็จในการเขียนมากขึ้น เมื่อเด็กๆ เห็นคำถามนี้ให้วงกลม ใช้สีเน้นข้อความ หรือขีดเส้นใต้เพื่อคอยเตือนตัวเองว่าจะต้องตอบคำถามเหล่านั้น

คำสำคัญ	คำอธิบาย
วิเคราะห์	- แบ่งเป็นข้อย่อยๆ - ชี้แจง ตรวจสอบ หรือตีความแต่ละข้อ
เปรียบเทียบความเหมือนความต่าง	- คำถามมักจะเกี่ยวกับสองประเด็นนี้ - เปรียบเทียบความเหมือน คืออธิบายถึงความเหมือนระหว่างสิ่งสองสิ่ง ผู้สอนมักจะต้องการให้เด็กอธิบายลักษณะและเหตุผลที่ของสองสิ่งนั้นเหมือนกัน ไม่ใช่แค่บอกว่าอะไรที่เหมือนกัน - เปรียบเทียบความต่าง คืออธิบายความแตกต่างระหว่างสิ่งสองสิ่ง ผู้สอนมักจะต้องการให้เด็กเขียนทั้งความเหมือนและต่างที่เน้นแนวคิดหลักของหัวข้อที่ถาม ครูอาจจะอยากให้เด็กยกตัวอย่างที่เคยเรียนมาในห้องเรียนด้วย
วิเคราะห์วิจารณ์	- พิจารณาตัดสิน - ประเมินคุณค่าที่เปรียบเทียบกัน - วิเคราะห์
ให้คำนิยามให้ความหมาย	- ให้ความหมาย มักจะเป็นความหมายที่เฉพาะเจาะจงต่อหัวข้อนั้นๆ - กำหนดคำจำกัดความของความหมาย - อธิบายความหมายที่แท้จริง - ให้คำนิยามที่กระชับ
อธิบาย	- เขียนคำอธิบายอย่างละเอียด - สร้างภาพด้วยคำ - เขียนรายการของลักษณะเด่น, คุณลักษณะ และส่วนประกอบ
แลกเปลี่ยนความเห็นอภิปราย	- พิจารณาข้อดีข้อเสียของหัวข้อ - เขียนข้อขัดแย้งที่มีรายละเอียดเสริมที่ดี - เปรียบเทียบความเหมือนและความต่าง
ชี้แจง	- อธิบายแนวคิดให้ชัดเจนยิ่งขึ้น - แสดงให้เห็นถึงเหตุและผลของแนวคิดว่าเป็นมาอย่างไรชี้แจงให้เหตุผล
ตีความ	บ่อยครั้งสิ่งนี้หมายถึง: - อธิบายความหมายของตาราง แผนภูมิ หรือภาพ - ให้ข้อคิดเห็น ให้ตัวอย่าง หรืออธิบายความสัมพันธ์

คำสำคัญ	คำอธิบาย
	- อธิบายความหมาย - ประเมิน - อธิบายข้อมูลหรือตัวเลขให้เป็นข้อความ
เขียนภาพประกอบ	ปกติสิ่งนี้ไม่ได้หมายถึงการวาดรูป นอกเสียจากว่าเป็นคำสั่งในข้อสอบ แต่โดยทั่วไป สิ่งนี้หมายความว่าเราควรจะ: - ยกตัวอย่างที่เป็นรูปธรรม - อธิบายอย่างชัดเจนโดยใช้การเปรียบเทียบหรือตัวอย่าง ถ้าคำสั่งให้วาดภาพประกอบ: - วาดรูปง่ายๆ - เขียนคำอธิบายประกอบถ้าเป็นไปได้
โครงร่าง	อธิบายประเด็นหลัก คุณลักษณะ หรือเหตุการณ์
ข้อพิสูจน์	เสริมด้วยข้อเท็จจริง (โดยเฉพาะข้อเท็จจริงที่ครูสอนในห้องเรียนหรือที่มีในข้อสอบ)
ความเชื่อมโยง	- แสดงความเชื่อมโยงของความคิดหรือเหตุการณ์ - ทำให้เห็นบริบทที่ใหญ่ขึ้น
สรุป	- อธิบายสั้นๆ กระชับได้ใจความ - สรุป - หลีกเลี่ยงรายละเอียดที่ไม่จำเป็น
ลำดับเหตุการณ์	แสดงให้เห็นถึงลำดับของเหตุการณ์หรือความก้าวหน้าของหัวข้อหรือเหตุการณ์
ประเมิน	- ให้ความเห็นของเด็ก หรือเป็นความเห็นของผู้รู้ก็ได้ - ใส่หลักฐานที่จะเสริมการประเมินผลไปด้วย

ขั้นตอนที่ 3. จัดเวลาไว้สำหรับตอบคำถามทุกคำถาม และเวลาไว้อ่านทบทวนคำตอบก่อนที่จะส่งข้อสอบ

- ถ้ามีคำถาม 6 ข้อต้องตอบในเวลา 60 นาที ให้แบ่งเวลาเขียนคำตอบไว้ข้อละ 7 นาที
- ถ้าข้อไหนมีคะแนนมากกว่าข้ออื่น ให้จัดเวลาตามลำดับความสำคัญของคะแนน

ขั้นตอนที่ 4. เริ่มตอบคำถาม

- เริ่มตอบคำถามข้อที่ง่ายที่สุดก่อน
- เรียบฉบับที่กโอเดียและข้อมูลที่คิดขึ้นได้ในหัว
- จัดระเบียบความคิด เด็กอาจ:
 - เขียนโน้ตเป็นข้อๆ ให้เป็นระเบียบ
 - เขียนโครงร่างง่ายๆ ของสิ่งที่จะเขียน
 - ใช้เครื่องมือในการจัดระเบียบความคิดอื่นๆ

- ง. เริ่มลงมือเขียนโดยเขียนประโยคหลักที่ระบุใจความสำคัญของเนื้อหา และเขียนให้กระชับ เข้าใจง่าย
- จ. เขียนย่อหน้าแรกในการพูดถึงภาพรวมของเรียงความทั้งหมด
- ฉ. เขียนย่อหน้าที่เหลือ เกี่ยวกับประเด็นที่ต้องการพูดถึงในรายละเอียด
- ช. สนับสนุนประเด็นที่เขียนโดยใช้ข้อมูลที่เจาะจง การยกตัวอย่าง หรืออ้างถึงข้อมูลจากหนังสือต่างๆ เขียนให้สะอาดเรียบร้อย และเว้นช่องว่างไว้บ้างเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมทีหลัง
- ซ. เมื่อตอบคำถามสำหรับ 1 ข้อเสร็จ หยุดเขียนและเว้นที่ว่างไว้ให้เริ่มทำคำถามข้อต่อไปถึงแม้ข้อก่อนหน้านี้อาจยังไม่เสร็จก็ตาม คำตอบที่ยังเขียนไม่เสร็จค่อยไปเขียนให้เสร็จในช่วงเวลาตรวจทานคำตอบ คำตอบที่เขียนไม่เสร็จ 6 ข้อ มักจะได้คะแนนมากกว่าคำตอบที่เขียนเสร็จเพียง 3 ข้อ

ขั้นตอนที่ 5. ตรวจทานข้อสอบก่อนส่ง

- ก. ให้ตอบคำถามข้อที่ยังค้างไว้อยู่ แต่เหลือเวลาไว้สำหรับตรวจทานคำตอบทุกข้อด้วย ถ้าไม่มีเวลาตอบคำถามบางข้อที่เหลือ ให้เขียนเป็นโครงร่างหรือสรุปความไว้ปกติโครงร่างจะมีเนื้อหาชัดเจน และรายละเอียดที่จะทำให้พอได้คะแนนอยู่บ้างดีกว่าไม่ได้เขียนอะไรลงไปเลย
- ข. ตรวจทาน แก้ไข ปรับปรุง:
 - คำที่สะกดผิด
 - คำ, ประโยค หรือความคิดเห็นที่ยังเขียนไม่สมบูรณ์
 - วันที่หรือตัวเลขที่เขียนผิด

คำถามคำนวณ

- ขั้นตอนที่ 1. ให้ตรวจดูข้อสอบก่อน จัดลำดับความสำคัญข้อสอบแต่ละข้อ และลงมือทำอย่างค่อยเป็นค่อยไป
- ขั้นตอนที่ 2. ให้อ่านคำสั่งอย่างระมัดระวัง ตรวจดูให้แน่ใจว่าเด็กตอบคำถามที่โจทย์ถามมา เพราะบ่อยครั้งที่เรารู้วิธีคำนวณแต่อ่านคำถามผิดหรือตีความโจทย์ผิด ทำให้คำนวณผิด ต้องตรวจดูให้แน่ใจว่าคำตอบของเราถูกต้องหรือไม่
- ขั้นตอนที่ 3. ให้เขียนขั้นตอนแต่ละข้ออย่างชัดเจน
 - อย่าข้ามขั้นตอน เริ่มตั้งแต่ต้นจนจบ
 - ใจเย็นๆ ไม่ต้องรีบร้อน ถ้าเราเขียนคำตอบอย่างสะอาดเรียบร้อยจะทำให้เวลากลับมาอ่านตรวจทานดูง่ายขึ้น
 - คอยตรวจดูว่าคำตอบที่ได้ถูกต้องหรือไม่
- ขั้นตอนที่ 4. ตรวจทานวิธีคำนวณดูว่าใส่ค่าอธิบายครบถ้วนไหม มีจุดทศนิยมรีเปลา่ ฯลฯ และตอบคำถามได้อย่างถูกต้องหรือไม่
- ขั้นตอนที่ 5. ถ้าข้อไหนทำไม่ได้ เว้นไว้ก่อนแล้วค่อยย้อนกลับมาทำทีหลัง
- ขั้นตอนที่ 6. เมื่อเสร็จแล้ว ให้ตรวจทานทุกข้อก่อนส่ง

ภาคผนวก 2 : แหล่งข้อมูลการเรียนรู้
สถานที่เรียน

- จัดสถานที่เรียน
- รวบรวมทุกอย่าง
ที่จำเป็นต้องใช้

บทเรียนที่ 1 ตารางเวลา

เวลา	วันอาทิตย์	วันจันทร์	วันอังคาร	วันพุธ	วันพฤหัสบดี	วันศุกร์	วันเสาร์					
05:00	ตื่นนอน, ให้อาหารไก่. กรองน้ำ, หาฟืน											
	ทานอาหารเช้า, ล้างจาน, แปรงฟัน, เตรียมตัวไปโรงเรียน/โครงการคอมแพสชั่น/ไปโบสถ์											
05:30	อ่านพระคัมภีร์, อธิษฐาน											
06:00	ช่วยทำอาหาร	เดินไปโรงเรียน					เดินไปที่โครงการ					
06:30	เช้า, บอกคนอื่น	เรียนหนังสือ 					เรียนที่โครงการ ✝					
07:00	ให้เตรียมพร้อม											
07:30	ไปโบสถ์											
08:00	เดินไปโบสถ์											
08:30	นมัสการ ✝											
09:00												
09:30	ทำงานที่ร้านช่วย คุณพ่อ											
10:00												
10:30							ใช้เวลากับ เพื่อนๆ และ ครอบครัว					
11:00												
11:30	ครอบครัว						ทำงานที่ร้านช่วย คุณพ่อ					 เล่นกีฬา
12:00	ช่วยทำอาหาร											
12:30	กลางวันและ											
13:00	รับประทานอาหารด้วย											
13:30	พักผ่อน, ใช้ เวลากับเพื่อน, ช่วยคุณแม่-แม่ ถ้ามีอะไรให้ช่วย	ทำงานที่ร้านช่วยคุณพ่อ 					เรียน					
14:00												
14:30	พักผ่อน, ใช้	ทำงานที่ร้านช่วยคุณพ่อ 						 เล่นกีฬา				
15:00	เวลากับเพื่อน,											
15:30	ช่วยคุณพ่อ-แม่	เรียน เรียน เล่นกีฬา เรียน เล่นกีฬา 										
16:00	ถ้ามีอะไรให้ช่วย											
17:30		เรียน 	เรียน 	เล่นกีฬา 	เรียน 	เล่นกีฬา 						
18:00												
18:30	เตรียมตัวรับประทานอาหารเย็นและทำความสะอาด, ทานอาหารเย็น											
19:00		ช่วยน้องทำ			ช่วยน้องทำ		ช่วยน้องทำ					
19:30		การบ้าน,			การบ้าน,		การบ้าน,					
20:00		ทบทวน	เรียน	เรียน	ทบทวน	เรียน	ทบทวน,					
20:30		บทเรียน			บทเรียน		บทเรียน					
21:00												
21:30	เตรียมตัวสำหรับวันพรุ่งนี้											
	อาบน้ำ, แปรงฟัน, เตรียมตัวเข้านอน											
	เข้านอน											

ตัวอย่างตารางเวลาที 2

วันอาทิตย์	วันจันทร์	วันอังคาร	วันพุธ	วันพฤหัสบดี	วันศุกร์	วันเสาร์
	05:00 ตื่นนอน, ให้อาหารไก่, กรองน้ำ, หาฟืน	05:00 ตื่นนอน, ให้อาหารไก่, กรองน้ำ, หาฟืน	05:00 ตื่นนอน, ให้อาหารไก่, กรองน้ำ, หาฟืน	05:00 ตื่นนอน, ให้อาหารไก่, กรองน้ำ, หาฟืน	05:00 ตื่นนอน, ให้อาหารไก่, กรองน้ำ, หาฟืน	05:00 ตื่นนอน, ให้อาหารไก่, กรองน้ำ, หาฟืน
	06:00 ทานอาหารเช้า, ล้างจาน, แปะ ฟืน, เตรียมตัว ไปโรงเรียน	06:00 ทานอาหารเช้า, ล้างจาน, แปะ ฟืน,เตรียมตัวไป โรงเรียน	06:00 ทานอาหารเช้า, ล้างจาน, แปะ ฟืน, เตรียมตัว ไปโรงเรียน	06:00 ทานอาหารเช้า, ล้างจาน, แปะ ฟืน, เตรียมตัว ไปโรงเรียน	06:00 ทานอาหารเช้า, ล้างจาน, แปะ ฟืน, เตรียมตัว ไปโรงเรียน	06:00 ทานอาหารเช้า, ล้างจาน, แปะ ฟืน, เตรียมตัว ไปที่โครงการ
	06:30 อ่านพระคัมภีร์ และอธิษฐาน	06:30 อ่านพระคัมภีร์ และอธิษฐาน	06:30 อ่านพระคัมภีร์ และอธิษฐาน	06:30 อ่านพระคัมภีร์ และอธิษฐาน	06:30 อ่านพระคัมภีร์ และอธิษฐาน	06:30 อ่านพระคัมภีร์ และอธิษฐาน
	07:00 เดินไปโรงเรียน นำหนังสือมา เรียน,ทานอา หารเที่ยง, ทำการบ้าน	07:00 เดินไปโรงเรียน นำหนังสือมา เรียน, ทานอา หารเที่ยง, ทำการบ้าน	07:00 เดินไปโรงเรียน นำหนังสือมา เรียน, ทานอา หารเที่ยง, ทำการบ้าน	07:00 เดินไปโรงเรียน นำหนังสือมา เรียน, ทานอา หารเที่ยง, ทำการบ้าน	07:00 เดินไปโรงเรียน นำหนังสือมา เรียน, ทานอา หารเที่ยง, ทำการบ้าน	07:00 เดินไปโครงการ นำหนังสือมา เรียน, ทานอา หารเที่ยง, ทำการบ้าน
	07:30 เรียนหนังสือ	07:30 เรียนหนังสือ	07:30 เรียนหนังสือ	07:30 เรียนหนังสือ	07:30 เรียนหนังสือ	07:30 ทำโครงการ
	15:00 เดินไปที่ร้าน และช่วยคุณพ่อ ทำงาน	15:00 เดินไปที่ร้าน และช่วยคุณพ่อ ทำงาน	15:00 เดินไปที่ร้าน และช่วยคุณพ่อ ทำงาน	15:00 เดินไปที่ร้าน และช่วยคุณพ่อ ทำงาน	15:00 เดินไปที่ร้าน และช่วยคุณพ่อ ทำงาน	10:00 เดินไปที่ร้าน และช่วยคุณพ่อ ทำงาน
	16:00 เรียน	16:00 เรียน	16:00 เรียน	16:00 เรียน	16:00 เรียน	12:00 ทานอาหารเที่ยง
	17:00 เตรียมตัว, กิน, และทำความสะอาด	17:00 เตรียมตัว, กิน, และ ทำความสะอาด	17:00 เตรียมตัว, กิน, และ ทำความสะอาด	17:00 เตรียมตัว, กิน, และ ทำความสะอาด	17:00 เตรียมตัว, กิน, และ ทำความสะอาด	13:00 ช่วยแม่ ทำงานบ้าน 14:30 เรียน

	สะอาดหลัง อาหารเย็น 18:00 เรียน 19:00 เรียนหรือใช้ เวลากับ ครอบครัว 20:00 อาบน้ำ, แปรง ฟัน, เตรียมตัว เข้านอน 20:30 เข้านอน	สะอาดหลัง อาหารเย็น 18:00 เรียน 19:00 เรียนหรือใช้ เวลากับ ครอบครัว 20:00 อาบน้ำ, แปรง ฟัน, เตรียมตัว เข้านอน 20:30 เข้านอน	สะอาดหลัง อาหารเย็น 18:00 เรียน 19:00 เรียนหรือใช้ เวลากับ ครอบครัว 20:00 อาบน้ำ, แปรง ฟัน, เตรียมตัว เข้านอน 20:30 เข้านอน	สะอาดหลัง อาหารเย็น 18:00 เรียน 19:00 เรียนหรือใช้ เวลากับ ครอบครัว 20:00 อาบน้ำ, แปรง ฟัน, เตรียมตัว เข้านอน 20:30 เข้านอน	สะอาดหลัง อาหารเย็น 18:00 เรียน 19:00 เรียนหรือใช้ เวลากับ ครอบครัว 20:00 อาบน้ำ, แปรง ฟัน, เตรียมตัว เข้านอน 20:30 เข้านอน	15:30 เรียนหรือ เล่นกีฬา 17:00 เตรียม ตัว, กิน, และ ทำความสะอาด หลังอาหารเย็น 18:00 เรียน 19:00 เรียนหรือ ใช้เวลากับ ครอบครัว 20:00 อาบน้ำ, แปรงฟัน, เตรียมตัวเข้า นอน 20:30 เข้านอน
--	--	--	--	--	--	---

แบบฟอร์มตารางที่ 1

เวลา	วันอาทิตย์	วันจันทร์	วันอังคาร	วันพุธ	วันพฤหัสบดี	วันศุกร์	วันเสาร์
05:00							
05:30							
06:00							
06:30							
07:00							
07:30							
08:00							
08:30							
09:00							
09:30							
10:00							
10:30							
11:00							
11:30							
12:00							
12:30							

เวลา	วันอาทิตย์	วันจันทร์	วันอังคาร	วันพุธ	วันพฤหัสบดี	วันศุกร์	วันเสาร์
13:00							
13:30							
14:00							
14:30							
15:00							
15:30							
16:00							
16:30							
17:00							
17:30							
18:00							
18:30							
19:00							
19:30							
20:00							
20:30							
21:00							
21:30							
22:00							

แบบฟอร์มตารางที่ 2

	วัน อาทิตย์	วันจันทร์	วันอังคาร	วันพุธ	วันพฤหัสบดี	วันศุกร์	วันเสาร์
สัปดาห์ที่ 1	พักผ่อน	ท่องคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ 1-5 คำ	ท่องคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ 6-10 คำ ทบทวนคำที่ 1-5	ท่องคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ 11-15 คำ ทบทวนคำที่ 1-10	ท่องคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ 16-20 คำ ทบทวนคำที่ 1-15	ทบทวน คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ทั้งหมด	ทบทวน คำศัพท์ ภาษา อังกฤษ ทั้งหมด
		การบ้านวิชา คณิตศาสตร์	การบ้านวิชา คณิตศาสตร์	การบ้านวิชา คณิตศาสตร์	การบ้านวิชา คณิตศาสตร์	ตั้งใจกับคำที่ ยากที่สุด ฝึกสะกดคำ ให้ถูกต้อง การบ้านวิชา คณิตศาสตร์	ตั้งใจกับคำที่ ยากที่สุด ฝึกสะกดคำ ให้ถูกต้อง การบ้านวิชา คณิตศาสตร์

สัปดาห์ที่ 2	พักผ่อน	ทบทวนคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ทั้งหมด	ทดสอบ คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	ทดสอบวิชา คณิตศาสตร์	ทำโครงร่าง สำหรับ เรียงความ ประวัติศาสตร์	เรียนโครงร่าง สำหรับ เรียงความ ประวัติศาสตร์	ฝึกเขียน คำถาม เรียงความ ประวัติศาสตร์
		ฝึกสะกดคำ ที่ยากๆ	ทบทวนทักษะ คณิตศาสตร์ ใหม่ ๆ และ คำศัพท์	เรียนวันที่และ เหตุการณ์ใน ประวัติศาสตร์	ทบทวนวันที่ และเหตุการณ์	ทบทวนวันที่ และ เหตุการณ์	เรียนรู้ โครงสร้าง หลักๆ เท่าที่จำเป็น
		ทบทวนทักษะ คณิตศาสตร์ ใหม่ ๆ และ คำศัพท์	เรียนวันที่และ เหตุการณ์ใน ประวัติศาสตร์				

ภาคผนวก 3 : เครื่องมือการเรียนรู้

การ์ดท่องศัพท์

คำศัพท์

หน้ากระดาษ

คำศัพท์

หลังกระดาษ

ความหมายและข้อมูลสำคัญอื่นๆ

ตัวอย่างด้านหน้ากระดาษ

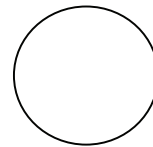
วงกลม

ตัวอย่างด้านหลังกระดาษ

ความหมาย:

รูปทรงที่มาจากเส้นโค้ง 1 เส้น

ภาพประกอบ

การจับคู่หรือคำถามปรนัย

หน้ากระดาษ

ตัวอย่างคำถาม

หลังกระดาษ

ข้อมูลทุกส่วนที่เกี่ยวกับคำถามนั้น

ตัวอย่างด้านหน้ากระดาษ

ขนาดของวงกลมที่เราต้องรู้

ตัวอย่างด้านหลังกระดาษ

เส้นผ่าศูนย์กลาง – ระยะของเส้นตรงที่วัดจาก
ของด้านหนึ่ง ผ่านจุดศูนย์กลาง ไปยังขอบ
อีกด้านหนึ่งของวงกลม

รัศมี – เส้นจากจุดศูนย์กลางไปยังจุดไหนก็ได้
ที่ขอบวงกลม

เส้นรอบวง – ระยะรอบวงกลม

เรียงความ

หน้ากระดาษ

หัวข้อทั่วไป (ชื่อคน, เหตุการณ์, หัวข้อ, ฯลฯ)

หมายเหตุ: เราอาจจะต้องใช้กระดาษแผ่นใหญ่

เมื่อจะต้องท่องคำศัพท์ ฯลฯ สำหรับบางคำถาม

เราอาจต้องใช้กระดาษทั้งแผ่น

หลังกระดาษ

ข้อมูลทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อนั้น ลองเพิ่มข้อมูล
เหล่านี้ลงไปด้วย:

ใครที่เกี่ยวข้องหรือใครคือคนๆ นั้น

พวกเขาทำอะไร, เกิดอะไรขึ้น ฯลฯ

เกิดขึ้นเมื่อไหร่, คนๆ นั้นมีชีวิตอยู่ในช่วงไหน บางครั้ง
ก็ระบุเป็นวันที่ บางทีก็เป็นช่วงเวลาทั่วๆ ไป เช่น

“ในระหว่างที่พระเยซูอยู่บนโลก”

เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นที่ไหน คนๆ นั้นเกิดที่ไหน

หรือคนๆ นั้นทำงานที่ไหนที่เชื่อมโยงกับสิ่งที่เรียนได้

ทำไมพวกเขาทำสิ่งนี้ ทำไมปัจจุบันนี้เรายังต้องเรียน

ข้อมูลเหล่านี้อยู่ ทำไมมันถึงสำคัญนัก

เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นได้อย่างไร คนๆ นั้นหรือเหตุการณ์นี้

มีผลกระทบต่อประวัติศาสตร์หรือชีวิตของเราอย่างไร

ข้อมูลอื่นๆ ที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับหมวดหมู่ด้านบน

แต่เราคิดว่ามันสำคัญที่จะต้องเรียนหัวข้อนี้

ตัวอย่างด้านหน้ากระดาษ

เลือกเรื่องราวของพระเยซูในช่วงที่พระองค์ดำเนิน

ชีวิตบนโลกนี้ ให้อธิบายเรื่องนี้และบอกว่ามันมี

ความหมายอย่างไรกับเรา

การเลี้ยงคน 5,000 คน

ตัวอย่างด้านหลังกระดาษ

ใคร:

พระเยซูพบกับฝูงชน

สาวกอยู่กับพระองค์

เด็กที่แบ่งปลาและขนมปัง

อะไร:

พระเยซูกำลังสอนฝูงชนกลุ่มใหญ่ และเลยเวลาใกล้

ค่ำมาแล้ว และทุกๆ คนก็หิวโหยกันด้วย มีเด็กผู้ชาย

ตัวเล็กๆ คนหนึ่งได้นำปลา 2 ตัวและขนมปัง 5 ก้อน

มาให้พระองค์ พระเยซูทรงรับอาหารจากเด็กคนนี้

และทรงอธิษฐานอวยพรอาหาร จากนั้นสาวกของ

พระองค์ก็เริ่มแจกอาหารให้กับทุกๆ คน หลังจาก

ที่ทุกคนกินอิ่มแล้ว เหล่าสาวกก็ได้เก็บอาหารที่ยัง

ไม่ได้กินไว้ พวกเขาเก็บได้ทั้งหมด 12 กระบุงเต็ม

เมื่อไหร่:

ในช่วงที่พระเยซูทำพันธกิจบนโลกนี้ หลังจากการตาย

ของญาติพี่น้องคือ ยอห์นผู้ให้บัพติศมาก่อนที่จะ

ทำการอัศจรรย์ให้คลื่นทะเลสงบ

ที่ไหน:

ฝูงชนติดตามพระองค์ไปยังที่ที่พระองค์ทรงกระแสง
ถึงการตายของยอห์นในทะเลทราย

ทำไม:

ผู้คนต่างก็หิวและระยะทางที่จะกลับเข้าไปในเมือง
เพื่อจะกินอาหารก็ไกลมาก เป็นเรื่องที่สำคัญมาก
ที่มนุษย์จะได้รับสิ่งจำเป็นทางกายภาพและ
ได้เห็นฤทธานุภาพของพระเจ้า

อย่างไร:

พระเยซูชูอาหารแต่พระบิดา ให้พระองค์ทรงอวยพร
ทรงหักเป็นชิ้นเล็กๆ ให้สาวกของพระองค์แจก
พระเยซูทรงให้ในสิ่งที่เป็นความต้องการทางด้าน
ร่างกายของมนุษย์ในอดีตอย่างไร พระองค์ก็จะ
อวยพรในความต้องการของเราในปัจจุบันด้วยเช่นกัน
อาหารไม่ได้แค่เพียงพอสำหรับทุกคนเท่านั้นแต่ยัง
มากจนเหลืออีกด้วย นี่ก็ทำให้เราเห็นฤทธานุภาพ
ของพระเจ้า ครุยังคิดอีกด้วยว่าบางครั้งพระองค์ไม่ได้
จัดเตรียมเพียงแค่ในสิ่งที่เราต้องการแต่ยังมีพระพร
ที่พิเศษมากกว่านั้นอีกด้วยตัวอย่างหนึ่งจากชีวิตของ
ครุคือ วันหนึ่งครุต้องการดินสอและกระดาษสำหรับไป
โรงเรียน ครุก็มีแล้วในตอนนั้น แต่หลังจากนั้น
ผู้อุปการะของครุก็ส่งเงินพิเศษมาให้และครุก็ได้ดินสอ
สีใหม่และกระเป๋ามาใหม่อีกด้วย

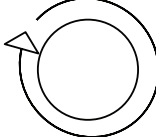
อื่นๆ:

เรื่องนี้สามารถอ่านได้ในพระธรรม มัทธิว, มาระโก,
ลูกา และยอห์น
ครุอ่านเรื่องนี้ทั้งในมัทธิว 14 และ ลูกาด้วย

ตารางกระดานพับ

สำหรับคำศัพท์:		
คำศัพท์	ความหมาย	ภาพประกอบ ถ้ามี
จับคู่/ ตัวเลือกปรนัย		
คำถาม	คำตอบ	
เรียงความ		
คำถาม	ใจความสำคัญ	
อ่านหนังสือเรียน		
องค์ประกอบเรื่องราว	ตัวละคร, ฉาก	
หัวข้อเล็ก/หัวข้อใหญ่/ฯลฯ	สรุป 2-3 ประโยค	
อ่านนวนิยาย		

ตัวอย่างคำศัพท์ในการเรียน

วงกลม	รูปทรงที่มาจากเส้นโค้ง 1 เส้น	
จุดศูนย์กลาง	จุดที่อยู่ตรงกลางวงกลมที่มีระยะห่างไปยังเส้นรอบวงเท่ากัน	
รัศมี	การวัดจากจุดศูนย์กลางไปยังขอบของวงกลม	
เส้นผ่านศูนย์กลาง	การวัดจากขอบวงกลมด้านหนึ่งผ่านจุดศูนย์กลางไปยังขอบวงกลมอีกด้านหนึ่ง	
เส้นรอบวง	การวัดเส้นรอบๆวงกลม	

ตัวอย่าง : การเรียนสำหรับการจับคู่/คำถามปรนัย

บอกชื่อสาวกทั้ง 12 คนของพระเยซู	เปโตร (ซีโมน), อันดรูว์, ยากอบ (บุตรเศเบดี), ยอห์น, ฟิลิป, บาร์โธโลมิว, โทมัส, มัทธิว, ยากอบ (บุตรอัลเฟัส), ธัดเดอัส, ซีโมน, ยูดาส อิสคาริโอท จากพระธรรม มัทธิว 10:2-4
สาวกคนไหนที่มีชื่อเดิมว่าซีโมน	เปโตร
บอกชื่อสาวกที่เป็นพี่น้องกัน	เปโตรกับอันดรูว์ และ ยากอบกับยอห์น
สาวกคนไหนที่ทรยศพระเยซู	ยูดาส
คืนที่พระเยซูถูกจับ สาวกคนไหนที่ปฏิเสธพระเยซูถึง 3 ครั้ง	เปโตร
สาวก 4 คนแรกที่พระเยซูเรียกคือใครบ้าง พวกเขาทำอาชีพอะไร	เปโตร, อันดรูว์, ยากอบ (บุตรเศเบดี), ยอห์น – ชาวประมง

ตัวอย่าง : การเขียนเรียงความ

อธิบายคำอุปมาเรื่องเงินตะลันต์และสามารถนำมาใช้ในชีวิตรเราได้อย่างไร	อธิบาย: เจ้านายคนหนึ่งต้องเดินทางไกล เขามอบเงินจำนวนหนึ่งให้กับคนใช้ของเขา ● คนที่ 1 ให้ 5 ตะลันต์ - เมื่อนำไปลงทุนแล้ว - เขาทำกำไรได้อีก 5 ตะลันต์ ● คนที่ 2 ให้ 2 ตะลันต์ - ทำเพิ่มได้อีก 2 ตะลันต์ ● คนที่ 3 ให้ 1 ตะลันต์ - กบฏ - เอาตะลันต์ไปฝังไว้ - แล้วขุดขึ้นมาเมื่อเจ้านายกลับมา เมื่อเจ้านายกลับมา: เจ้านายพบกับคนที่ 1 และ คนที่ 2 ว่า “ดีแล้วเจ้าเป็นทาสดีและสัตย์ซื่อ...เจ้าสัตย์ซื่อในของเล็กน้อย เราจะตั้งเจ้าให้ดูแลของมาก” สำหรับคนที่ 3 เจ้านายโกรธมากและเอาเงินตะลันต์เดียนั้นจากเขาไปให้คนที่ 1 10 ตะลันต์ การนำมาประยุกต์ใช้: - พระเจ้าเป็นเหมือนกับเจ้านายและเราเป็นเหมือนผู้รับใช้ - เราได้รับของประทานและตะลันต์ เช่น เล่นกีฬาเก่ง,
---	---

	อ่านหนังสือเก่ง หรืออีกหลายๆอย่าง เป็นสิ่งที่สำคัญมากๆ ที่จะต้องใช้ของประทานและ таланต์ของเราให้ดีที่สุด ตามความสามารถของเรา อย่าเอาไปฝังไว้หรือเก็บไว้ไม่ใช้ - พระเจ้าให้ таланต์ฉันในการเล่นกีฬาก่ง ดังนั้นฉันจึงอยากใช้สิ่งนั้นในการรับใช้พระองค์ โดยเล่นให้เต็มที่, เล่นให้เป็นแบบอย่างที่ดี - ประณิบัติผู้อื่นเหมือนอย่างที่เราเคยประณิบัติผู้อื่น
--	--

ตัวอย่าง : อ่านและเรียนในหนังสือเรียน

ทำตารางเวลา	วัตถุประสงค์: ใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ วางแผนล่วงหน้า เตรียมพร้อมเสมอ ขั้นตอน: 1. ทำรายการตารางเวลาทั้งหมดที่ต้องรับผิดชอบ 2. รวมเวลาเดินทางเข้าไปด้วย ไปโรงเรียนและงานที่ต้องรับผิดชอบ มีนิสัยในการดูแลสุขภาพตัวเองอยู่เสมอ พักผ่อน 3. ลองทำตามตารางนั้น 1 หรือ 2 สัปดาห์ จากนั้นก็ลองปรับดูตามความเหมาะสม
เตรียมตัวเรียนหนังสือ	● รวบรวมอุปกรณ์การเรียนทั้งหมด ● หาสถานที่ที่จะทำงาน ● จัดลำดับความสำคัญ - การบ้านที่ต้องส่งวันพรุ่งนี้ - การสอบ - วิชาที่ยากที่สุด - ทบทวนเนื้อหาก่อนเรียน
เรียนหนังสือ	● จัดเวลาทำงาน ● พักผ่อนบ้าง/ทำอย่างอื่นผ่อนคลาย ● กลับมาเรียนอีกถ้าต้องเรียน
ใช้วิธีการเรียนต่างๆ	● การ์ดท่องคำศัพท์ ● ตาราง 2 แถว ● การจดบันทึก ● การอ่าน ● การท่องจำ

ตัวอย่าง : การอ่านนวนิยาย

ชื่อเรื่องและผู้เขียน	จะประสบความสำเร็จได้อย่างไร โดย จอห์น สมิธ
บทที่ 1: ตั้งเป้าหมาย	ผู้คนที่ประสบความสำเร็จมากมายมีการตั้งเป้าหมายสำหรับตนเอง อย่างเช่น การทำแผนที่ไปยังสถานที่ที่พวกเขาต้องการไป ดังนั้น จึงเป็นสิ่งที่ง่ายมากที่เราจะไปได้ถูกทาง เราสามารถปรับเปลี่ยน เป้าหมายบางอย่างได้ด้วยในระหว่างที่เราดำเนินงานนั้น ถ้ามันจำเป็นและเหมาะสม
บทที่ 2: ค้นหาและเขียนขั้นตอนที่ต้องทำเพื่อไปสู่เป้าหมาย	วิธีการที่เกิผลที่สุดที่จะสามารถไปถึงเป้าหมายได้ก็คือการเขียน ขั้นตอนที่เราต้องทำเพื่อให้ไปถึงเป้าหมาย เป้าหมายต่างๆ เหล่านี้ อาจจะรวมถึงอะไรที่ฉันจะต้องฝึกฝน เรียนรู้ หรือต้องทำให้สำเร็จ ในช่วงที่ดำเนินไปสู่เป้าหมายด้วย

เครื่องมือการเรียนรู้ประเภทอื่นๆ

การท่องจำบทความยาวๆ

ถ้าครูกำลังหัดให้เด็กๆ ท่องจำข้อพระคัมภีร์ ครูสามารถเลือกใช้วิธีใดวิธีหนึ่งจากวิธีเหล่านี้ซึ่งเป็นวิธีที่ดีมากที่จะเป็นต้นแบบของวิธีการสอน

วิธีที่ 1:

- ขั้นตอนที่ 1. เขียนข้อมูลออกมาเป็นตอนย่อยๆ
- ขั้นตอนที่ 2. ท่องจำตอนแรก
- ขั้นตอนที่ 3. ท่องจำตอนที่ 2 และจากนั้นก็ท่องตอนแรกกับตอนที่ 2 รวมกัน
- ขั้นตอนที่ 4. เพิ่มการท่องจำที่ละตอนไปเรื่อยๆ แล้วก็ท่องตอนที่ท่องไปก่อนหน้านี้ด้วย

วิธีที่ 2:

- ขั้นตอนที่ 1. เขียนข้อมูลทั้งหมดที่เราต้องท่องจำออกมา
- ขั้นตอนที่ 2. อ่านผ่านตาทั้งหมดหลายๆ รอบ แล้วลองหยุดเพื่อจะเริ่มท่องจำข้อมูลในตอนย่อยๆ
- ขั้นตอนที่ 3. ลบคำสำคัญบางคำออกไปที่กระจายอยู่ตามเนื้อหาในบทความนั้น
- ขั้นตอนที่ 4. เมื่อเราสามารถอ่านข้อมูลทั้งหมดได้และสามารถเติมคำที่หายไปได้ง่ายๆ แล้ว ให้เราลบคำสำคัญออกไปอีกชุดหนึ่ง
- ขั้นตอนที่ 5. อ่านบทความทั้งหมดจนกระทั่งเราสามารถจำคำที่หายไปได้อย่างง่ายดาย และจากนั้นก็ลองทำตามขั้นตอนเดิมอีกครั้ง

การพัฒนาการเรียนรู้ทั้งหมด

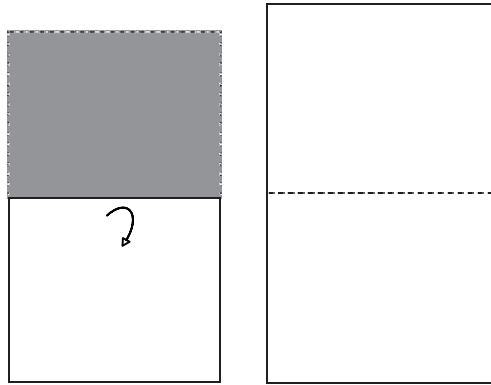
- ขั้นตอนที่ 1. สร้างท่าทางหรืออารมณ์สำหรับเนื้อหาที่ได้เรียนไป
- ขั้นตอนที่ 2. วาดรูปแสดงถึงใจความสำคัญต่างๆ
- ขั้นตอนที่ 3. ใช้ดนตรีที่คุ้นเคยหรือที่เป็นที่นิยมหรือจังหวะดนตรี และเปลี่ยนคำศัพท์ด้วยข้อมูลที่จะต้องเรียน

ภาคผนวก 4 : แม่แบบกระดาษคำศัพท์/รูปภาพ

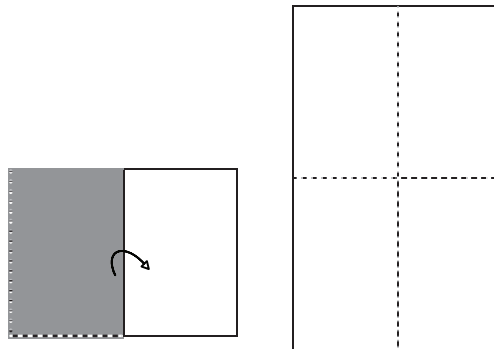
เราสามารถทำกระดาษคำศัพท์/รูปภาพได้เกือบทุกๆ ขนาด และเราสามารถทำได้ง่ายๆ โดยการพับกระดาษ 1 แผ่น

การ์ดท่องเที่ยวศัพท์แผ่นใหญ่

ขั้นตอนที่ 1. ด้วยการพับกระดาษครึ่งหนึ่งจากด้านบนลงมาด้านล่าง

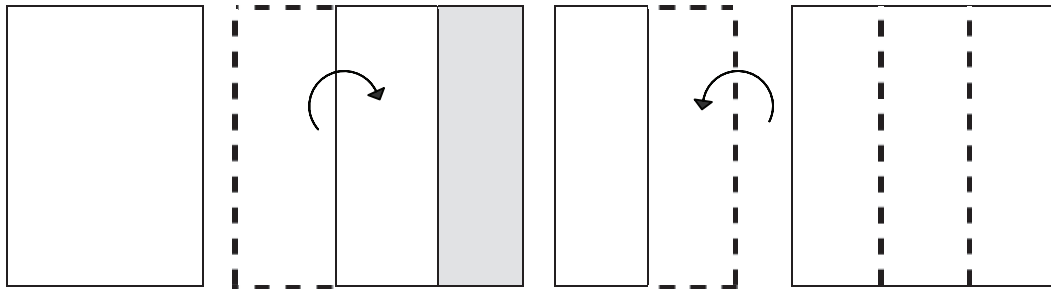
ขั้นตอนที่ 2. จากนั้นพับอีกครั้งหนึ่งจากซ้ายไปขวา

ขั้นตอนที่ 3. ตัดตามรอยพับจะทำให้เราได้กระดาษ 4 แผ่น

กระดาษโน้ตขนาดเล็ก

ขั้นตอนที่ 1. พับกระดาษ 3 ส่วนตามยาว ดังตัวอย่าง:

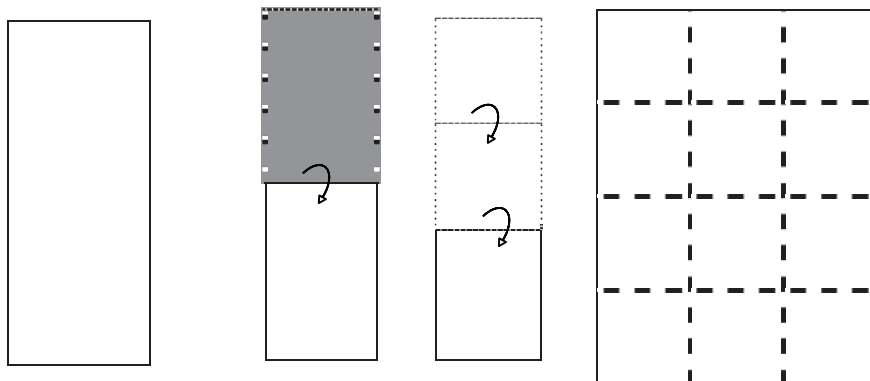
เริ่มด้วยกระดาษ
ทั่วไปที่มีบรรทัด
หรือไม่ก็ได้
1 แผ่น

จากนั้น พับกระดาษจาก
ทางซ้ายมือเข้ามาเพื่อ ที่
จะทำให้เป็นช่องแรก
ที่เท่ากันกับอีกสองช่อง

ต่อมาก็พับทาง
ขวามือเข้ามาให้
ทับกับทางซ้ายที่
พับเมื่อสักครู่นี้
เท่ากันพอดี เราก็
จะได้กระดาษ 3
ช่องพอดี

เมื่อเราคลี่กระดาษ
ออกมา รอยพับ
ก็น่าจะเป็นตามนี้

ขั้นตอนที่ 2. พับกระดาษให้เป็น 4 แถว ดังตัวอย่าง:

เริ่มด้วยการพับ
กระดาษเป็น 3 ช่อง
เหมือนด้านบนใน
ขั้นตอนที่ 1

พับลงมา
ครึ่งหนึ่ง

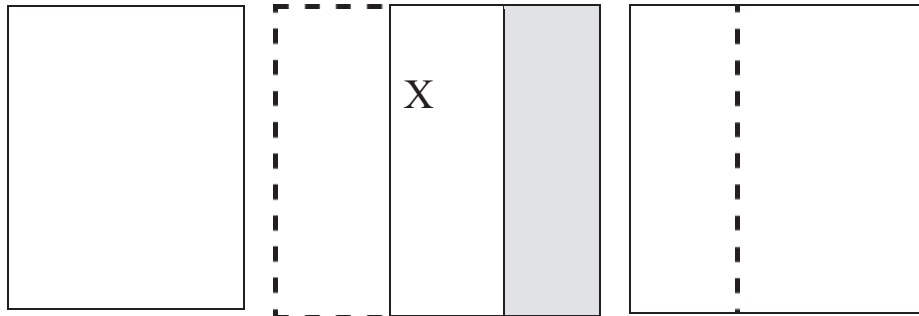
พับลงมาอีก
ครึ่งหนึ่ง

เมื่อเราคลี่กระดาษออกมา
รอยพับควรจะเป็นใน
ลักษณะนี้

ขั้นตอนที่ 3. ตัดตามรอยพับจะทำให้เราได้กระดาษ 12 แผ่น

ตารางฉบับที่ 2 ช่อง

ขั้นตอนที่ 1. พับกระดาษเพื่อจะให้เป็น 2 ช่อง ดังตัวอย่าง:

เริ่มด้วยกระดาษ

ทั่วไปที่มีบรรทัด

หรือไม่มีก็ได้ 1 แผ่น

พับกระดาษจากทางซ้ายมือ

เข้ามาเพื่อที่จะทำให้เป็น 3

ช่องเท่าๆ กัน

เมื่อเราคลี่กระดาษออกมา

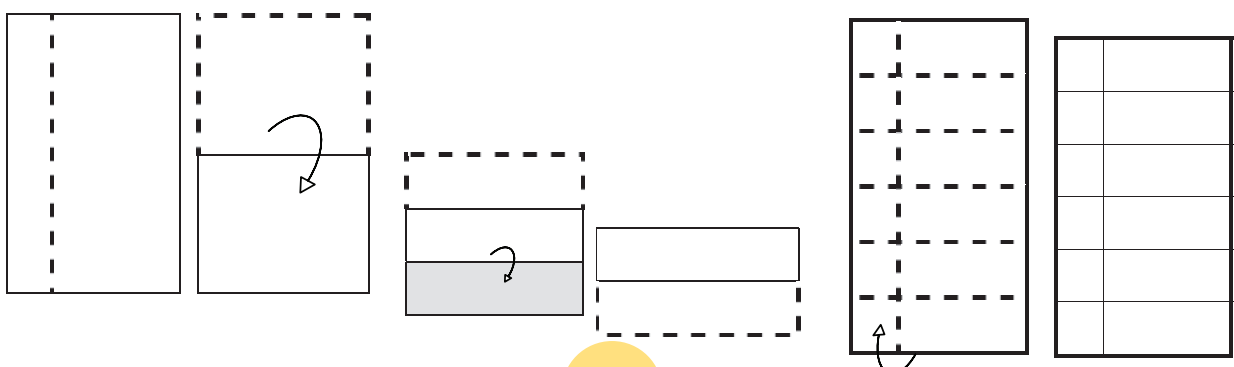
รอยพับควรจะเป็นใน

ลักษณะนี้

ขั้นตอนที่ 2. ทำเป็นแถวๆ จำนวนแถวขึ้นอยู่กับการต้องการของเรา ขึ้นอยู่กับว่าข้อมูลที่พวกเขาจะเขียนนั้นมากแค่ไหน ถ้าเราใช้กระดาษที่มีบรรทัด เราก็จะสามารถใช้บรรทัดนั้นเขียนได้ จากนั้นก็ให้ขีดเส้นเพื่อที่จะแบ่งข้อมูลต่างๆ จากกัน

วงกลม	รูปทรงปิด
	ที่มาจาก
	เส้นโค้ง 1 เส้น
รัศมี	
เส้นผ่าศูนย์กลาง	

ถ้าเราใช้กระดาษไม่มีเส้นบรรทัด ก็ให้พับกระดาษเพื่อจะให้เป็นแถวๆ ส่วนใหญ่ทำ 6 แถวก็เพียงพอ

ภาคผนวก 5 : ตัวอย่างการเรียนรู้

ตัวอย่างการเรียนรู้เหล่านี้สามารถนำไปใช้ได้แต่อาจจะไม่ได้เป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดสำหรับชุมชนของเรา โครงการของเรา หรือสภาพสถานที่ของเราให้ลองสร้างตัวอย่างที่สามารถใช้ได้กับเด็กของเราที่เหมาะสมที่สุดในสภาพพื้นที่และชุมชนของเรา

เด็กจะต้องสอบคำศัพท์ 25 คำ เด็กจะต้องรู้ความหมายทั้งหมดและสามารถใช้แต่ละคำในการสร้างประโยคได้ ให้สร้างวิธีท่องศัพท์เพื่อจะสอบวิชานี้

สัปดาห์นี้ ชั้นเรียนของเด็กจะมีการสอบวิชาวิทยาศาสตร์ 2 บทสุดท้ายในหนังสือ และรวมถึงการทดลองที่เคยได้ทำ ให้สร้างวิธีเตรียมตัวเพื่อจะสอบวิชานี้ในวิชาคณิตศาสตร์ เด็กจะต้องสอบในเนื้อหาทุกอย่างที่ได้เรียนมาตลอดทั้งเทอมนี้ ให้สร้างวิธีเตรียมตัวเพื่อจะสอบวิชานี้ เด็กได้อ่านหนังสือและจะต้องทำโครงงานหรือทำข้อสอบจากงานหรือการบ้านที่ให้ทำ เด็กรู้ว่ามีจะช่วยเขาได้มากถ้าเราได้เตรียมตัวมาตลอดในขณะที่เรียน เตรียมตัวตั้งแต่เนิ่นๆ ลองคิดวิธีการที่จะทำเตรียมตัวมาในวิชาประวัติศาสตร์ ข้อสอบจะเป็นคำศัพท์ทางประวัติศาสตร์ จับคู่และคำถามเรียงความ ให้สร้างเครื่องมือเตรียมตัวเพื่อจะสอบวิชานี้